

KIBRIS'TA

SOSYALİST gerçek

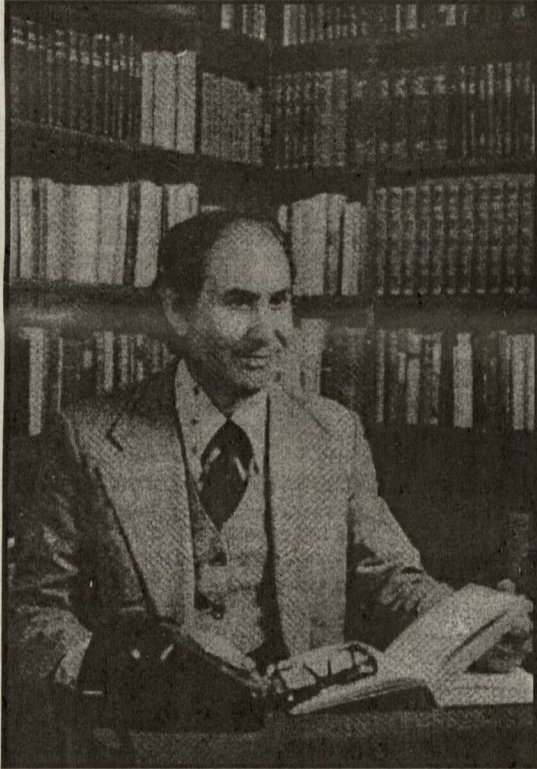
AYLIK SİYASİ GAZETE

TEMMUZ 1997 SAYI: 18 YIL: 2 FİYATI: 100,000 TL.(KDV Dahil)

Dayanışma Fiyatı
250,000 TL.

UK: 1 Str.

BARİŞ FAŞİZMİ YENMEKLE SAĞLANIR

- ★ BİRİNCİ YILINDA KUTLU ADALI CİNAYETİ TÜM TAZELİĞİ İLE HALA BELLEKLERDE.
- ★ KATLEDENLER DEĞİL, KATLETTİRENLER ÖNEMLİ
- ★ ÜLKEMİZDEKİ ÇATLILAR KİMİN HİMAYESİNDEDİR ?
- ★ YÜZLERCE FAŞİSTİ "ÖĞRENCİ" KİMLİĞİYLE ADAYA KİM, NİÇİN YIĞIYOR ?
- ★ HALK GÜÇLERİ İTTİFAK OLUŞTURMAK İÇİN YENİ CİNAYETLERMİ BEKLİYOR ?

BAŞYAZI

ABD emperyalistleri Denktaş ile Kleridis'i 9 Temmuz'da ABD'de karşı karşıya getirmeye karar verdiler. Kıbrıs sorununu çözmek için de "Bosna Barışı'nın" mimarı Richard Holbrooke'u görevlendirdiler. Bu arada Rum Dışişleri Bakanı Y. Kasullidis ABD'yi ziyaret edip, Dışişleri Bakanı M. Albright'la görüştü. Yine ABD'yi ziyaret eden Yunan Savunma Bakanı A. Chohachopoulos, Savunma Bakanı W. Cohen ile görüştü. Bu görüşmelerde hiç şüphesiz iki bakana da gerekli mesajlar verilmiştir.

Görülüyor ki ABD "Yeni Dünya Düzeni'nin veya diğer bir deyişle "Pax-Americana" nın (Amerikan Barışı) nimetlerinden Kıbrıs'ı da yararlandırmaya karar verdi (!).

(Devamı
Sayfa 3'te)

KIBRIS'TA
SOSYALİST
gerçek

Görüşmeler Yeniden Başlıyor

Başta ABD ve AB'nin baskısı ile iki toplum lideri 9 Temmuz'da ABD'de biraraya geliyor.ABD'nin Bosna'da "Çocukpis etti.Bez getir."in mimarı Holbrouke bu kez mimarlığını "Kıbrıs Sorununda" gösterecek. Çok boyutlu baskenti içinde olan emperyalistler, baskılarını artırmaktadırlar.Çeşitli basın-yayın organlarına "toprak karşılığı egemenlik" formülünün isteneceği vurgulanıyor.İki devletli bölünmüş bir Kıbrıs'ın tescil edilmesine giden yolun

açılması öngörülmüyor.Ve yine kuzeyin vereceği toprağın NATO denetimine gireceği söyleniyor.Emperyalistlerin bu arzuları yeni değildir.Geçitkale havaalanı içine alan NATO kontrol gücü.Souçta 3'e bölünmüş bir ülke.Silah ve asker deposu olan ülkemizde daha çok silah, daha çok asker demektir. Rum Yönetimi Dışişleri bakanı Kosulides "al-ver" yöntemi ile sonuca ulaşabileceğini savunuyor.Peki nedir bu "al-ver"?Emperyalistleri anladık yeni

üsle, egemenlik sahaarı alacaklar.Kuzetin egemenlerini anladık."Egemenliklerini" tescil ettirecekler Güneyin egemenlerini anladık.Emperyakizmi adaya daha da sokarak TC'nin etkinliğini azaltmak isteyecek.Peki bu "al*ver"de Kıbrıs Halkına ne verilecek? Barış mı, huzur mu, ekonomik-demokratik refah mı?Hadi canım sen de."Anavatanlar" yetmemiş gibi emperyalistlere de hizmetçilik etmek.

PAŞA KİMİ UYARDI ?
sayfa 2

LONDRA'DA KUTLU
ADALI KOMİTESİ
KURULDU
sayfa 6

KIBRIS'TA TOPRAK
SORUNU
sayfa 10

SALAMİS
ÇALIŞANLARI

Özelleştirmeye Hayır !

Salamis Bay Hotel'in 'sıfır çalışanla kiralınması' yönündeki girişimler, Turizm Emekçileri Sendikası'nda (TES) örgütlü çalışanların tam katılımıyla, 16 Haziran'da bir uyarı greviyle protesto edildi.

Hükümet yetkilileriyle yapılan görüşmelerden olumlu sonuç alamayan Salamis çalışanları 18 Haziran günü Lefkoşa'da bir eylem gerçekleştirdi. Egemenlerin hertürlü saldırısına karşı birlik olmanın ve dayanışma gerekliliğinin bilinci ile Dome Hotel ve Mare Monte Hotel çalışanları emekçi kardeşlerini yapılan eylemde yalnız bırakmadı. Türk-Sen önünde başlayan eylem sırasında "Özelleştirme; Soygun ve Sömürünün Yeni adı", "Özelleştirmeye Hayır", Hükümet Babamızı İşten Atıyor" vb. yazılı pankartlar taşındı. Başbakanlık önünde

TES Başkanı Bayram Karaman'ın yaptığı konuşmanın ardından, Başbakanlık girişi kapısına bırakılan siyah çelenkle eylem sonlandı. Özelleştirme uygulamaları, Menar, Dorona, vb. olduğu gibi işçilere - emekçilere yıkımdan başka birşey getiremez. Özelleştirme, emekçi halkın daha da yoksullaşmasıdır. Özelleştirme işsizliktir, sendikasızlıktır. Sermayenin, özelleştirme uygulamalarıyla emekçi yığınların hak ve özgürlüklerine karşı başlattığı saldırılar sadece Kıbrıs'ta değil, tüm dünyada grevlerle, çeşitli gösterilerle ve çatışmalarla karşılık görüyor. Tüm işçiler-emekçiler sermayenin topyekün saldırısına karşı topyekün direnişe geçelim.

Şaibeli Eğitim Sisteminin Şaibeli Kolej Sınavı

Eğitimde özelleştirmenin hızla yaşandığı ülkemizde devlet sistemi yozlaştıran, öğretmeni yozlaştıran, veliyi yozlaştıran, çocuğu yozlaştıran kurumdur. Okulların işlevi eğitimle uzaktan yakından alakalı değildir. Verilen kısır bilgilere dayalı öğretimdir. Bu öğretime dayalı olarak yürütülen sınır tanımaz bir yarış oluşmuştur. Kokuşan bu sistemin üzerine kolej giriş sınavlarında "şaibe var" iddaları tuz biber ekmiştir. Birçok veli açık açık suistimallerden söz etmektedir. "Zavallı" veliler, çocuklarının kolejlere girmesi ile herşeyin biteceğini "varsayıyorlar." Oysa kokuşmuşluk, rezillik ondan sonra başlıyor. Para, zaman, bunalım arasında sıkışan veli, öğrenci ikilisi çıkış bulamamaktadır.

Sisteme karşı olduğunu ve alternatif önerdiğini iddia eden öğretmen örgütleri acaba ne kadar samimidirler? Kendi üyelerinin birçoğu sınırsız bir yarışın ve özel ders rantının içinde boğulmaktadır. Acaba önerdikleri sisteme karşı bu yığının tşkisi nedir? Değneğin bir ucu devlette ise öteki ucu da öğretmen örgütleri ve öğretmenlerde değil mi?

Paşa Kimi Uyardı ?

Askerin uyarısının düşündürdükleri Polis Örgütü Yüksek Danışma Konseyi 13. Olağan Toplantısı Boğaz'daki GKK karagahında yapıldı. Toplantıda GKK komutanı Tuğgeneral Hasan Peker Günel birçok konunun altını çizerek "yetkilileri uyardı." Hasan Peker Günel'in değindiği konulardan birisi üniversitelerde öğrenci kimliğiyle kayıtlı olan ve potansiyel suçlu durumunda olanların konumu idi. Generalin vurguladığı potansiyel suçlar acaba doğru mu? Evet doğru. Bunlar bilinen gerçekler. İşte size birçok örnek. TC eski Ölkü Ocakları başkanı Azmi Karamahmut örneği. Karanlık ilişkilerin temsilcisi, ülkede basın-yayın organlarını ölümle tehdit eden bu zat öğrenci kimliğiyle yıllardır ülkemizde faaliyet yürütmektedir. 32 yaşındaki "öğrenci" herhangi bir üniversitenin kapısından kayıt dışında girdiği pek görülmedi. Bu "öğrenci" TC'de asker kaçağı iken ülkemizde vatandaş yapıldı. Yine sürekli kanunsuz işlere karışan, sağa-sola ateş eden, kavgalara karışan ülkücü faşist Murathan Eren de birçok üniversiteye kayıt oldu. Fakat faşist örgütlenme dışında öğrencilikle alakalı olmadı. Paşa potansiyel suçlu olarak halkın huzurunu bozan, ülkenin geleceğini tehdit eden faşist grupları kastetti herhalde.

Ama paşaya bağlı polis örgütünün ve "seçilen" siyasilerin bu "öğrencilere" gösterdiği şefkat dikkate değerdir. Yoksa paşa başkalarını mı kast ediyor acaba?

Paşa'nın vurguladığı diğer konu kumarhanelerdir. TC Devletinin Susurluk Mafyası yakın geçmişte ülke kumar sektörüne el atmıştı. Abdullah Çatlı, Ömer Lütfü Topal gibi yeraltı mafyaları ülke kumar sektörünü kontrol etmek için kıyasıya çatışmamışlar mıydı?

Paşa Susurluk Mafyasının ülkemizdeki faaliyetlerinden, cinayetlerinden rahatsız mı yoksa? O zaman yerli Susurluk Mafyasını ortaya çıkarsın. Nasıl olsa tek yetkili makamıdır.

İşin gerçeği potansiyel suçlular meselesi, kumar sektörü, beyaz kadın ticareti ülkeyi uçurumun eşiğine getirmiştir. Bu faaliyetleri yürütenlerin hangi bağlantıları olduğu herkesce malumdur. Öyle olmasına rağmen Birlik Gazetesinin yayınlarında Kumardan, Kadın ticaretinden "şikayet edilmektedir." (bak Birlik İcraatın içinden yazısı). Paşanın tavrına "Sağol Paşam" denmektedir. Bu ne "pişkinlik"?

Faşistleri vatandaş yapan, Sarayda ağırlayan, kumar işletenlere kol kanat geren, kadın ticareti yapanlara karşı "gözlerini kapayan" zihniyetin şikayet etmeye hakkı yoktur.

AYIN İNCİLERİ

"Girne Amerikan Üniversitesi ünlü işadamı Sakıp Sabancı'ya onursal doktoralık verdi."

Tabi ki yeni palazlanan bir tatlı kâr sektörü Sabancı'ya doktoralık verecek. Bana mı verecekti. Sabancı ne da olsa "sinekten yağ çıkarmayı" en iyi bilendi.

Ölkü Ocakları Başkanı "KKTC vatandaşlarına mutlak TC vatandaşlığı verilmelidir" dedi.

Haksız da değil! Herşeye rağmen Kıbrıslı Türk kimliğiyle direnen bu "Kıbrıs Eşeklerini" bozmanın, "melezleştirmeden" başka yolu kalmadı herhalde.

Kutlu Adalı'nın birinci ölüm yıldönümünde onu "anmak" isteyen örgütler bir dizi "anma programı" hazırladı. Kutlu Adalı çok iyiydi. Kahramandı. Şehit oldu. "denecek. Mezarına bolbol karanfil atılacak.

Karanfil üreticileri zordaymış. Oysa gözleri aydın! Kontrgerilla ile anmacılar birlikte bol karanfil tüketmeye devam edecekler böyle giderse. Biri vurur. Öteki karanfille anar.

OLAYLARIN ARDINDAN

Ergün Şoforoğlu

ÜNİVERSİTELERDE ÖĞRENCİ GÖRÜNTÜSÜ
ALTINDA POTANSİYEL SUÇLULAR BARINIYOR.

BİZ ÜNİVERSİTEDE DEĞİL
HÜKÜMETTE BARINIYORUZ. PAŞAM.

Makamın gerçek yeteneğinin ödülü olmadığı zamanlar

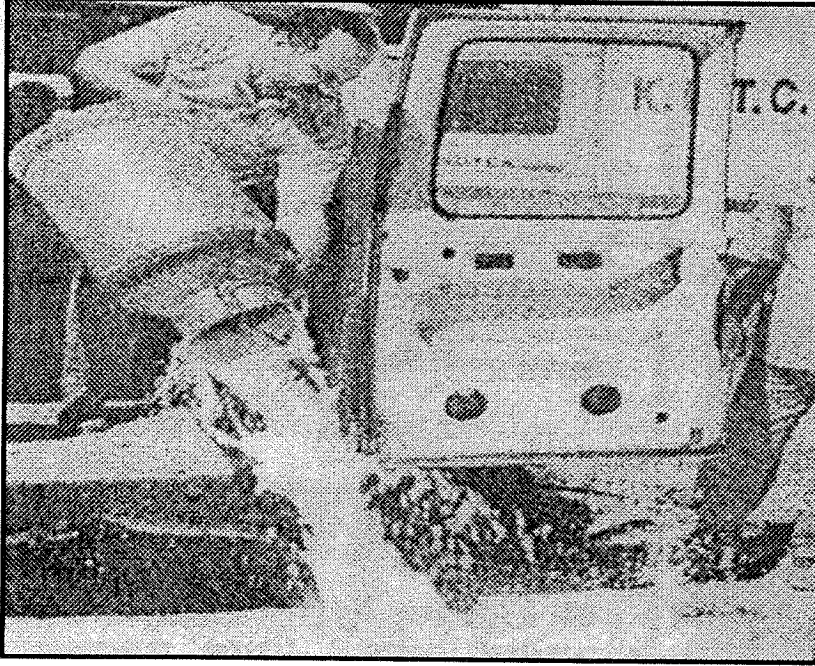
Ortam'dan

HAYVANCIYA DARBE ÜSTÜNE DARBE

Hayvancı Yine Eylemde

Süt kurumunun "ambalaj yapılacak paket yok" gerekçesi ile üreticinin almadığı sütler yine üreticinin elinde kaldı.

Üreticiler devletin bu sorumsuz tavrını protesto ederek ellerindeki sütlerin bir kısmını döktüler, bir kısmını da kimsesiz çocuklar yurduna

bağışladılar.

Hayvancılık sektörünün battığı ülkemizde hayvan üreticileri çaresizlikle feryat ediyor.

Hayvancılar isyanda, seracılar isyanda, kuru ziraatla uğraşanlar isyanda, narenciler isyanda, bunun sonucu ne? Bir tek sonucu var. Üretimle uğraşma. Çünkü üreten halk kendi kendini de yönetmek ister.

BAŞYAZI

(Baştarafı Sayfa 1'de)

ABD emperyalistleri NATO'nun etkisinin Doğu Avrupa'ya genişlemesine karşı çıkan Rusya'ya G-7 kulübünün üyeliğini rüşvet olarak verdiler ve sorunu "çözdüler". Böylece Doğu Avrupa ve Yakın Doğu'da hemen hemen taşları istedikleri yerlere oturtmakta önemli mesafeler kaydettiler. Kalan birkaç çibanbaşından biri olan Kıbrıs sorunu da istekleri doğrultusunda "çözüldüğü" takdirde - ki bundan esas beklentileri Türk-Yunan ilişkilerinin normalleşmesidir - bölgede çok geniş emniyetli bir etki alanı kurmuş olacaklardır.

Bugüne kadar, bölgedeki etkilerini istikrasızlık ve gerginlik üzerine kurup sürdürdüler. Bugün gelinen aşamada, ABD emperyalistleri Ortadoğu, Orta Asya ve Kafkas petrollerinin önemi açısından bölgede belli bir istikrara ihtiyaç duymaktadır. Bu arada İngiliz ve diğer AB emperyalistlerinin Kıbrıs üzerinden bölgede hedefledikleri etkilerini de bertaraf etmek amacındadır. Bu bakımdan, Kıbrıs'ta kendi çıkarları doğrultusunda, kendilerine göre istikrar getirecek bir "çözüm" empoze edeceklerdir. Ancak bu "çözümde" Kıbrıs halkı etnik ve coğrafi olarak bölünmüş olacaktır. İki toplumun tekrar kavga etmesini önlemek için de ara yerde NATO gücü konuşlandırılacaktır. Böylece varolan statükoya yasal bir görünüm verilecektir.

Kıbrıs halkının emperyalist boyunduruktan kurtuluşuna ve özgürlüğüne olanak tanımayan, tam tersine bu esareti perçinleyecek olan böyle bir "çözüm" gerçek çözüm olamaz. "T.C. gitsin de kim gelirse gelsin" mantığıyla hareket eden Kuzey Kıbrıslı solcular göreceklardır ki böyle bir "çözümde" T.C.'nin Ada üzerindeki egemenliği tescil edilecektir.

Kutlu Adalı'nın katledilmesinin üzerinden bir yıl geçti. Katiller yakalanmadı, onların arkasındaki güçler ortaya çıkarılmadı. Bu yönde de hiçbir çaba harcanmadı. Failleri belli olan bu cinayeti egemenlerin devleti kapattı. Kutlu Adalı'ya sıkılan kurşunlar faşist düzenin demokrasi yanlısı, demokrasiye susamış halk kitlelerine sıktığı kurşunlardır. Ülkemizde bir daha Kutlu Adalı'ların öldürülmemesi için anti-faşist, anti-emperyalist mücadelenin verilmesi gerekmektedir. Bu mücadele, cinayetin yıldönümünde, yılda bir gün, günah savar gibi Kutlu Adalı'yı anarak verilemez. Bu mücadele doğrudan emperyalist-faşist düzene karşı verilecek sınıf mücadelesidir. Bu mücadele sadece ve sadece "Anti-faşist, Anti-emperyalist Cephenin" kurulması ile yürütülebilir.

KIBRIS'TAN KISA-KISA

Geçici Memurlar Sistemin Oyuncağı Oldu

Ülkemizde birçok sektörün batması sonucu ciddi bir işsizlik yaşanmaktadır. Tek iş kapısı olarak "Devlet Kapısı" gören işsizleri siyasiler her seçim döneminde kullanmaktadır.

Kamuda yıllar içinde biriken 1105 geçici kamu görevlisinin kadrolanma isteği uzun zamandan beri askıda durmaktadır. Meclisin "kadrolama" yasa tasarısını geri çeviren Sn. Denktaş konuyu Anayasa Mahkemesi'ne havale etti. Anayasa Mahkemesi kadrolanma yasa tasarısını Anayasa'ya aykırı bularak reddetti. Gerekçe olarak kamuya girişte aranan yeterlilik sınavı ve sırada bekleyen işsizler gösterildi.

Oysa yıllardır hangi gerekçe ile olursa olsun geçici çalışanlar bu kararla mağdur olmaktadır. Gerçek suçlu mahkemenin kararında belirttiği ilkeleri gözetmeyip "seçim yakın mı" mantığıyla usulsüz istihdam yaratanlardır.

Emeklilik Yasasında Soygun Hazırlığı

Genç emekliler cenneti yaratanlar, bunun faturasını halen çalışan kamu emekçilerine yüklemek istemektedirler. 1987 öncesi kamuya girenlerin emeklilik kesintileri yüzde 5.5'ten yüzde 12'ye çıkarılmak istenmektedir. Meclis bütçe ve plan

komitesinden geçen bu tasarıya ayrıca bakanlar kuruluna yetki vererek, gerekli hallerde bu oranı yüzde 24'lere çıkarmak niyetindedir.

Bu mantığı anlamak ve kabul etmek olası değildir. Topyekün tüm siyasiler ayrıcalıklarla, çifte emekliliklerle, genç yaşta emekliliklerle sistemi çökertmişlerdir.

Fatura ise halen çalışan kesimlere kesilmek istenmektedir. Ama yağma yok.

"Çözüm arayan" siyasilere işte çözüm diyoruz. Çifte emekliliği hemen kaldırın. Sizlerin boynunuzun borcu olan ekonomik bu yükü siz kaynak bulup karşılayın. Bugün sistem içinde yatırım yapan çalışanlar, yatırımlarının karşılığıyla emekliliklerinin gereği olan olanaklardan yararlanabilirler.

Bu faturayı ödemesi gerekenler, bu işten haksız kazanım elde edenlerdir. Bu faturayı emekçilere ödetemezsiniz.

Elektriğe Okkalı Zam

Maliye Bakanı Salih Coşar'ın açıklamasına göre elektriğe bir defada yüzde 18'lik zam yapıldı. Tüm sektörlerin olumsuz etkileneceği bu karara halk büyük tepki gösterdi. Sabit gelirli vatandaşlardan tutun da üretim sektöründeki üreticilere, turizmciilere kadar tüm halk okkalı zamdan çok rahatsız oldu.

Konutlardaki elektriğin kilovat saati 8500 TL'den 10030 TL'ye çıktı. Zaten yüklü gelen faturalar ödenmez duruma gelecek.

Sn. Coşar halen elektrik fiyatlarının maliyetin altında olduğunu ileri sürüyor. Sn. Coşar tüketilen elektriğin yüzde kaçının ödenmediğini (tahminlere göre yarıya yakını) niye açıklamıyor.

Sn Coşar, H.P'nin yüzde birlerde açıklandığı bir ülkede halkın bu zammı ödeyeceğini nasıl düşünüyor.

ABONE OLMAK İÇİN

İsim,
Soyisim:
Adres:

Yıllık Abone Tutarı:
K.K.T.C: 1,200,000 TL.
T.C: 1,300,000 TL.
U.K: £10.

Banka Hesabı:
Kıbrıs Türk Öğretmenler
Kooperatif Tasarruf Bankası
Hesap No: C 03413 - Güzelyurt

Adres:
Bekiroğlu İşhanı No.
10 Müftü Ziyai Şşk. Lefkoşa
Mersin 10 Türkiye
Merkez Tel-Fax: 228 2293
Tel-Fax: 0 (392) 714 4597

Not:
Banka makbuzu ile bu kuponu
yandaki adrese gönderiniz.

BİR YAYIN
BİR BELGE

DEVLETİN ÖLDÜRME ÖZGÜRLÜĞÜ

Haklar ve
Özgürlükler
Bülteni,Özel Sayı 3,
1995

(Sayı 17'den devam)

Faruk Bayrakçı ve Olcay Uzun'un İzmir'de katledilmesiyle infazlar Anadolu'ya uzandı

İstanbul'da ev infazlarıyla devrimci insanları katleden polisin Anadolu'da da infazların, katliamlarını yaygınlaştıracacağı bir sürece giriyordu. İzmir'de gerçekleştirilen operasyon bunun başlangıcı oldu.

9 Nisan 1991'de İzmir'de polis bir evi kuşatıyordu. Evde üçü bayan altı devrimci vardı. Evin kuşatılmasıyla birlikte çatışma başladı. Çatışma sürerken eve camlardan bomba atan polis evin giriş kapısını da yoğun olarak tarayınca içeride büyük bir patlama gerçekleşti. Evde bulunan tüp gazları patlamış ve yangın başlamıştı. Bu operasyonda Olcay UZUN ve Faruk BAYRAKÇI katledilmiş, ikisi bayan üç kişi de ağır yaralanmıştı.

Operasyonun sonunda İzmir'de gerçekleşen silahlı eylemleri katledilen insanların yapmış olduğu haberlerine geniş olarak yer verildi. Bu anlamda polisin katliamı meşrulaştırılmaya çalışılıyordu. Oysa İzmir polisi evi kuşattığında içerdekilerin kim, kaç kişi olduklarını dahi bilmiyordu.

Hasanpaşa Katliamı

19 Mayıs 1991 günü, İstanbul Hasanpaşa'da polisin düzenlediği operasyon sonucu Hatice DİLEK, İsmail ORAL katledildiler. Katliama ilişkin dönemin İçişleri Bakanı Abdülkadir AKSU "Onlara çiçek mi verseydik?" diyerek yapılan katliamı savunuyordu. Çatışma çıktığı ileri sürülen ve hücre evi olarak tanıtılan ev bir hücre evi değildi. Çatışma da çıkmamıştı. Üstelik savcılığın evde yaptığı inceleme sonucu hazırladığı raporda " Hatice DİLEK'in vurulduğu oda ve çevresinde hiçbir çatışma izine ve duvarlarda kurşun deliğine rastlanmadığı" belirtilmiştir. Operasyona katılan bütün sanık polislerin ifadesinde Hatice DİLEK ile yüzyüze geldikleri, Hatice DİLEK'in bir elinde silah, diğerinde bomba olduğu ve çatışmanın böyle başladığı belirtilirken, otopsi raporu Hatice DİLEK'in ölümüne neden olan kurşunların yakın mesafeden ve arkadan sıkılmış olduğunu kanıtlıyor. Kurşun sol kulağından giriyor ve alından çıkıyor.

İsmail ORAL'ın ölümüyle ilgili olarak da sanık polislerin verdiği ifadeler birbiriyle çelişiyor. Kimileri " İsmail ORAL balkondan kaçmaya çalışırken üzerinde açık renkli bir gömlek ve elinde uzun namlulu bir silah vardı." Kimileri de " Hava oldukça karanlıktı, sağınak yağış nedeniyle görüş çok açık değildi" diyerek katliamı gizlemeye çalışıyor.

Saat 23:00'da başlayan operasyon 23:10'da bitiriliyor. Cumhuriyet Savcılığının tuttuğu tutanaklara göre Savcıya 00:30'da haber veriliyor. Yani yetkili savcı olay yerine gelene kadar tüm deliller katliamı gerçekleştirilenler tarafından yok edilmiştir. Polislerin katliama ilişkin delilleri yok etme çabaları yine devam ediyor. Bu kez de katledilen iki insanın giysileri ortadan yok oluyor. Olay gecesi Acil Servis'te görevli olup, cesetlerin evden alınıp hastane morguna getirilmesinde görevli olan sağlık personeli her iki cesedide giyimli olduğunu belirtiyorlar. Olay gecesi operasyona katılan polislerin ifadelerinde de İsmail ORAL'ın açık renkli bir gömlek giydiği belirtilirken Cumhuriyet Savcısı İsmail ORAL'ın üzerinden sadece külot olduğunu, Hatice DİLEK'in üzerinde normal giysisininin (kot elbise) olduğunu söylüyor. Hastane yetkilileri ise giysisinin cesetleri getiren polislerle verildiğini söylüyorlar. Ve polisler bu giysileri yok ediyorlar, saklıyorlar.

Bu ve bunun gibi daha birçok şeyin gizlenmeye, yokedilmeye çalışılması ortadayken, yanıtı belli olan ancak mahkeme heyetinin ısrarla görmek istemediği ve kendisinin de bu delilleri yok saydığı bir yargılamanın sonucu 12 polis beraat ettirildi. Herşey ve bütün deliller o kadar açık ve ortadayken Kadıköy 1 Nolu Ağır Ceza Mahkemesi kararı şöyle açıklıyor. "Her ne kadar sanıklar, Şefik KUL, Hasan ERDOĞAN, Abdullah DINDAR, Ayhan ÖZKAN, Nizamettin ÖZOĞLU, Mustafa ALTINOK, Özer ŞAHMAN, Mehmet DÜZGÜN, Vasfi KARA, Ruhi FIRAT, Süleyman POLAT ve Hikmet TAŞDELEN'in haklarında, makduller Hatice DİLEK, İsmail ORAL'ın ölümüne görev hudutlarını aşmak sureti ile sebep olmaktan haklarında TCK'nın 448 ve 50. maddeleri gereğince cezalandırılmaları istemi ile kamu davası açılmış ise de; Tüm sanıkların olay sırasında vazife hudutlarını aşarak maktüllerin ölümüne neden olduklarına dair cezalandırılmalarına yeterli kanıt bulunmadığı, sanıkların Selahiyet kanunun dahilinde hareket ettikleri ve TCK'nın 49/1-2 maddeleri gereğince ceza Tertip ve Tayinine kararını vermiştir. Mahkeme heyetinin katilleri korumaya çalıştığı ve beraat kararını baştan verdiği davanın bu şekilde sonuçlandırılması, Türkiye'de kanunların kimler için yapıldığını, kimlere uygulandığını, açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Beşiktaş'ta Perihan DEMİNER katledildi

28/6/1991'de İstanbul-Beşiktaş, Yenimahalle, Kalas Sokaktaki 12 Numaralı eve operasyon düzenleyen polis Perihan DEMİNER'i katletti. Yaklaşık 20 dakika süren operasyonda katledilen Perihan DEMİNER'in kimliği açıklanmadı.

Haklar ve Özgürlükler Derneği Perihan DEMİNER'in katledilmesiyle ilgili savcılıktan soruşturma açılmasını ve olayın araştırılmasını istedi. Konuyla ilgili Özgür-Der Genel Sekreterleri'nin yaptığı açıklamada ".... bu evin hücre evi olduğu nasıl ortaya çıkarılmıştır? Hücre evi olması katliamı gerektiriyor muydu? 'Teslim Ol' çağrısı bile yapılmadan, evin içerisinden silah seslerinin gelmesi ne anlama geliyor. Bu olay bir devler terörüdür" dedi.

İstanbul Avcılar'da Kürtçe Konuşanlara İnfaz

4 Temmuz 1991 günü İstanbul Avcılar'da Kürtçe konuştukları ve Kürtçe şarkı söyledikleri gerekçesiyle polis iki kişiyi öldürdü. polis açıklamasında "Kürtçe konuşup şarkı söylemeye

başladılar, ben de kızdım..." diyerek katliamı sahiplenmiştir.

12 Temmuz katliamı

12 Temmuz 1991 günü İstanbul'da olağanüstü bir gece yaşandı.

Dikilitaş, Balmumcu, Nişantaşı ve Yeni Levent semtleri, kilometrelerce ötelere sarılmaya başlanmıştır. Saat 19:30 sıralarında telsiz anonslarıyla birlikte, neredeyse İstanbul'un bütün polis gücü bu semtlerde toplanmaya başladı. Bu bölgelere giriş-çıkışlar yasaklandı. Ne halk nede gazeteciler buralara sokulmadılar. Evlerinde oturanlardan, yapılan anonslarla dışarı çıkmamaları, cama yaklaşmamaları isteniyordu... Olup bitenler gözlerden irak kalmalı, herşey bir sis perdesi arkasında gerçekleşmeliydi. Bütün bu önlemlerin üzerinden henüz fazla zaman geçmemişti. Dikilitaş, Balmumcu, Nişantaşı, Yeni Levent semtleri bir anda bomba ve silah sesleriyle sarsıldı. Halk neye uğradığını şaşırmış, merakla ne olup bittiğini anlamaya çalışıyordu. Telsiz anonsları, telaşla sağa sola koşuran polis sesleri, peşpeşe patlayan bomba ve kurşun sesleri birbirine karışıyordu.

Çatışmalar sona erdiğinde ise, adı geçen semtlerdeki üç işyeri ve bir evde bulunan Niyazi AYDIN, İbrahim İLÇİ, Yücel ŞİMŞEK, İbrahim ERDOĞAN, Nazmi TÜRKCAN, Bilal KARAKAYA, Zeynep Eda BERK, Cavit ÖZKAYA ve Hasan ELİUYGUN ayrı yerlerde ama yanı saatlerde yine "ölü ele geçirilmişlerdi"...

Benzer şekilde, iki gün sonra da Ankara'da Fintöz DİKMEN ve Buluthan KANGALGİL "ölü ele geçirmeler" arasına katıldılar.

Operasyona katılan polisleri İstanbul Emniyet Müdürü Mehmet AĞAR polis telsizinden "gözlerinden öperek" kutladı.

Katliamla ilgili iktidar yetkilileri "çatışma çıkmaması için her yol denenmiştir, yerinde infaz diye bir şey yoktur", "Teknik konulara girmek istemiyoruz", "Ölenlerin hepsi kesin olarak terörist" vb. açıklamalarını yaptılar.

Katliamcılar Ortada yok (11 Temmuz 1992)

12 Temmuz katliamı davasının ikinci duruşması 7 Temmuz 1991'de İstanbul 6. Ağır Ceza Mahkemesinin 3 Nolu duruşma salonu ve adliye binasının her tarafı polis doluyken, sanık polisler ortada yokken yapıldı. 12 Temmuz katliamı ile ilgili davada sanık polislerden birçoğunun ifadesi aradan bir yıl geçtiği halde henüz alınmamıştı. Avukatlar ve aileler iki yıldır süren duruşmalara bir kez bile "sanık" olarak getirilmeyen bu polislerin kimi duruşmalara "koruma" olarak katıldıklarına tanık oldu.

Otopsi Raporları ve Tanıklar Sanıkları Yalanlıyor

Açılan infaz davaları polisin aleyhine olabilecek hiçbir yasal işlem yapamadığını ortaya çıkarmış durumda. Polis operasyonları sürekli olarak ihbara dayandığı halde bir tek "ihbar tutanağı" tutulmuş

değil. Aynı şekilde operasyonlara katılan polisler verilen silah ve mermilerin marka, seri numarası ve sayısı da bilinçli olarak tutulmuyor. Bir çöpü bile memuruna zimmetleyen devlet, operasyonlara gönderilen polisler verdiği silahları zimmetlemiyor(!) Bu bir yana katliamlardan sonra düzenlenen "olay yeri tutanağı" hemen her defasında sadece katliamdan sorumlu polislerce imzalanmış olarak çıkıyor mahkemelerde. Savcı polisin tıpkı gazetecileri olay yerine almadan önce yaptığı haxırlık gibi polisin delilleri yoketmeye yönelik hazırlığından sonra gidiyor olay yerine. Hazırlık soruşturmalarının sürüncemede bırakılmasıyla ve dava açıldığında ise "olay yerinde inceleme" taleplerinin aradan aylar geçtikten sonraya atılmasıyla katliamları teknik olarak açıklığa kavuşturacak delillerin önemli bir bölümü ortadan kalkmış oluyor.

Ancak buna rağmen kimi davalardagerek otopsi raporları ve gerekse tanık ifadeleri ile olayların açıklığa kavuşturulması mümkün.

Elbette mahkeme heyetleri engellemezse? Çünkü baştan sonra "kasıtlı cinayet" için programlanan ölüm mangaları bütün çabalarına rağmen açık veriyorlar.

"Yakalamaya gitmiştik" derken bombalarla evleri, işyerlerini harabeye çevirerek açık veriyorlar.

Adli Tıp raporları belgeliyor; 12 Temmuz 1991'de Balmumcu'da katledilen Yücel ŞİMŞEK üzerinde yapılan otopside patlayıcı madde infilakına bağlı olarak oluşan metalik cisim yaralanması saptanıyor.

12 Temmuz 1991'de Dikilitaş'taki büroda katledilen Zeynep Eda Berk'in 5.8.1991 tarihinde yapılan ayrıntılı otopsi raporu göstermektedir ki, isabet eden 5 kurşunun 5'i de vücuda arkadan girmiş önden çıkmıştır. Otopsi raporu: Mermi çekirdeğinin birinin uzak atış mesafesinden diğerlerinin bitişik atış mesafesinden olduğu ancak mesafelerin tayini için şahsın üzerinde bulunan elbiselerin tetkikinin gerektiği anlaşılmıştır. "Elbiselerin tetkiki" hala yapılabilmiş değil. Çünkü elbiseler mahkemenin Emniyet Müdürlüğüne yaptığı uyarılara rağmen hala kayıp.

(31 Mart '94) İstanbul 6. Ağır Ceza Mahkemesinde mahkeme heyeti katliam yerinin incelenmesini gereksiz buldu.

(4 Haziran '94) 4 Haziran 1994 günü İstanbul 6. Ağır Ceza Mahkemesinde görülen 12 Temmuz katliamıyla ilgili davada mahkeme katliama katılan polislerin ifadelerini bile almadı. Ve müdahil avukatların tüm taleplerini reddetti.

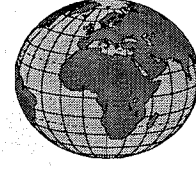
Duruşmalar mahkeme heyetinin sanık polisleri aklama çabasıyla devam etti ve göstermelik dava 3 yıl sürerek polisler 8 Şubat 1995'te BERAAT ETTİLER!

T.C'DE KONTRGERİLLA BOŞ DURMUYOR

Gün geçmiyor ki yeni bir saldırı haberi halka ulaşsın. Son olarak Kurtuluş Gazetesi'nin Ankara İrtibat Bürosu bombalandı. Devrimci-Sosyalist yayın organlarına sürekli saldırılarını sürdüren devletin karanlık güçleri son olarak Kurtuluş Gazetesi'ni seçti. Sürekli polis kontrolünde olduğu bir yerin bombalanması ve polisin "sonradan" olay yerine gelmesi traji komik bir olaydır. Gelen polis güçleri büroyu mühürleyerek görevlilerden bazılarını tutukladılar.

Kurtuluş Gazetesi'ne yapılan saldırı birçok sendika,

birlik, dernek tarafından şiddetle kınandı. Ağızlarından demokrasi-hukuk-insan hakları sözcüklerini düşürmeyen politika müsveddeleri, devletin saldırılarını görmezlikten geliyorlar. Binlerce devrimciye, Kürt emekçisine karşı amansız saldırılar düzenleyen "Susurluk Canileri" "Refah'a saldırı" rolüyle kendilerini aklama ve meşru kalma peşindedirler. "Susurluk'ta ortaya saçılan Devlet çetesini aklama yarışına DSP ve CHP'de katıldı." Sosyal demokratiğin", "demokratik solculuğun" faşizan yüzü buraya kadar.

KISA - KISA

AVRUPALI İŞÇİLER AMSTERDAM'DA TOPLANDI

Başta İspanya, Almanya, Fransa, İngiltere, Belçika olmak üzere, Avrupa ülkelerinden hareket eden "işsizliğe karşı uzun yürüyüş", 14 Haziran'da saat 14.00'de Amsterdam'ın Dam Meydanı'nda buluştu. 50 bin kadar emekçinin katıldığı yürüyüşe işçi sendikaları ve sol örgütler destek verdi. Kapitalizme ve emperyalizme karşı tavrı sergileyen yürüyüş, Avrupa Zirvesi'nin yapıldığı binaya yönelince polisin saldırısı ile karşılaştı. Göstericiler direnince de sokaklar savaş alanına dönüştü.

FRANSA'DA SEÇİMLERİ SOSYALİST PARTİ KAZANDI

Fransa'da 1 Haziran tarihinde yapılan seçimlerin 2. turundan sonra %40.6 oy oranı ile 240 sandalye kazanan Sosyalist Parti, birinci parti olarak hükümet kurma hakkını kazandı. Sosyalist Parti hükümet kurmak için gerekli olan 289 oyluk çoğunluğu Komünist Parti ve Yeşiller'in oylarıyla tamamladı. Sosyalist Parti'nin bu başarısının arkasında iki yıllık sağcı Juppe hükümetinin uyguladığı politikaların yarattığı toplumsal hoşnutsuzluk bulunuyor. Son iki yılda uygulamaya konulan sosyal güvenlik reform politikaları, işten atma, özelleştirme planları ve ırkçı yabancılar yasalarının mimarları olan hükümetteki koalisyon partileri RPR ve UDF bu seçimlerde hezimete uğradılar.

Yeni hükümetin sözcüsü hükümetin ilk hedefinin işsizlik ve kamu yönetimindeki yolsuzluklar ile mücadele olduğunu söyledi. Ancak diğer taraftan Ekonomi Bakanı D. Stauss-Kahn, AB para birliğine geçiş konusunda önceki hükümetin başlatmış olduğu çalışmaların devam edeceğini açıkladı. Bu da Sosyalist Parti'nin seçim vaatlerinin aksine, işçi ve emekçilerin kazanılmış haklarının budanması, iş alanlarının kapatılıp, işçilerin işten atılması, bütçe açığını kısmak amacıyla ücretlerin düşük tutulması ve temel tüketim maddelerine zam yapılması anlamına gelmektedir.

Fransız emperyalizminin sistemine entegre olmuş Sosyalist Parti'nin de diğer partiler gibi Fransız emperyalistlerinin çıkarları doğrultusunda hareket etmemesi düşünülemez. Emperyalist sistem değişmediği sürece ve Fransız işçisinin gerçek sosyalist sınıf partisi iktidara gelmedikçe Fransız işçi sınıfının ve emekçilerinin sömürden kurtulmasının olanağı yoktur.

KUZEY IRAK OPERASYONU PROTESTO EDİLDİ

TC'nin Kuzey Irak Operasyonunu protesto eden birçok örgüt temsilcisi tutuklanarak cezaevine gönderildi. Ankara'da ABD elçiliği önünde toplanan protestocular "kahrolsun ABD emperyalizmi", "Çeteler mecliste, emekçiler hapiste", "baskılar bizi yıldıramaz" sloganları attılar. Demokratik bir tepkinin hukuk dışı yöntemlerle bastırılması birçok örgütün açıklaması ile kınandı. "TC'de demokrasi var mı? Yok mu? tartışması artık yersiz. Çünkü TC'de demokrasi yoktur." diyen kitle örgütleri yeni eylemlere hazırlanıyor.

Ortadoğuda ABD'nin taşeronu olan TC, İsrail'le birlikte yeni misyonla ortak taşeronluğa soyunmaktadır. Ortadoğu halklarının baş düşmanı ABD, bölgedeki tüm faaliyetlerini TC ve İsrail'e ihale etmiş görünmektedir.

Kuzey Irak Operasyonu'nu, Filistin'deki sınırsız saldırılar hep ABD'nin hamiliğinde yapılmaktadır.

AVRUPA'DA İŞSİZLİK HIZLA YAYILIYOR

İSPANYA

Kapitalist sistemin sınırsız kâr hırsı emekçileri işsiz bırakıyor. Avrupa'nın her yerinde yığınlarla işçi işten atılmakla karşı karşıya kalıyor. İspanya'da gerici Aznar rejiminin maden ocaklarının birçoğunu kapatma isteği İspanya işçi sınıfını ayağa kaldırdı. 25 bin maden işçisinden 7 binini birinci adım olarak işten atmayı planlayan İspanya Hükümeti zaten Avrupa'da yüzde 22'lik işsizlik oranı ile birinci sıradadır. Kapitalist sistemin saldırısına karşılık ülkenin en büyük sendikası ccoo direniş kararı aldı. İspanya iş savaşında faşizme karşı direnişte büyük görev üstlenen ccoo başkent Madrid'e yürüme tehtidini ortaya attı. Sistemin krizini emekçilere yüklenen gerici Aznar Hükümeti ülkede varolan 50 bin maden işçisini 25 bine düşürme planları yapıyor.

İSVEÇ

İskandinav ülkelerinin beyaz eşya üreten devi Electrolux da iki yıl içinde 12 bin işçiyi işten atmaya karar verdi. Dünyanın her yerinde üretim tesisleri olan bu tekel, Avrupa'da nispeten ücretlerin yüksek olmasını gözünde tutarak çıkaracağı işçileri Avrupa'dan seçecektir. Almanya, Fransa ve İspanya'dan işe başlayacağı söyleniyor. İlk adım olarak 25 fabrika ve 50 depo kapatılacak. İsveç'teki

işten çıkarmalara karşı direnmesi beklenen sendikalarda sendika yöneticileri de patronların izinde gidiyor. "Kârlığın artması için bu gereklidir" diyen sendika ağaları patronların sağ kolu

durumundadır. Electrolux'un 70'i Avrupa'da, 33'ü Amerika'da, 25'i İsveç'te, 10'u Asya'da, 9'u Güney Amerika'da, 3'ü Afrika'da, 2'si Avustralya'da olmak üzere 152 fabrikası var. Bu dev tekelin üretimi hızla 3. Dünya Ülkelerine kayıyor. Ucuz iş gücü tekelin aradığı en önemli faktördür.

Tüm bu saldırılara karşı Avrupa İşçi Sınıfı direnişini sürdürme kararındadır. Bu amaçla 3. Uluslararası Sendikalar Platformu Madrid'de

toplandı. 100'e yakın sendika temsilcisinin katıldığı toplantıda gündem "Hep birliktedir kapitalist saldırıya direniş" oldu. Toplantıda ortaya konan gündemlere bakıldığında z a m a n saldırılarının önünde aynı o l d u ğ u vurgulandı. Vurgulanan önemli bir nokta da birçok ülkede hükümetler değişse de saldırıların arkasının kesilmediği gerçeğidir. Nitekim gururla Avrupa'nın çok büyük çoğunluğunda iktidarda "sol" partilerin olduğunu vurgulayanlar, bu saldırıların nedenini ve sonuçlarını

gözetiyorlar. İşin gerçeği; sınıfa saldırıların arkasında sistemin bizzatı kendisinin oluşudur. Kapitalist sistem varoldukça hangi hükümet gelirse gelsin özde birşey değişmiyor.

LONDRA MEKTUBU

K. Bayrak.

SAVAŞ ÇİĞLIKLARI VE MİLLİ AZINLIKLAR

Arnavutluk ile Yunanistan arasındaki sınır bölgesinde Rum asıllı bir azınlık yaşamaktadır. En son duyduğularımıza göre, Yunanistan'daki bir gurup Rum şövenisti bu azınlığın, Arnavutluk'ta başlayan iç savaştan istifade "kurtarılmasını" istemiş. Bunların istediği olursa, Yunan ordusu Arnavutluğa girecek ve Rum asıllı azınlığın yaşadığı bölgeleri zaptedecek, pardon "kurtaracak". Ulaşan bilgiler doğru ise, bu bölgede ki Rum asıllı azınlıklar Yunan bayrağı dalgalandıran silahlı gerilla birimleri (çeteler) oluşturmuşlar bile.

Yine bu kaynaklara göre Amerika Birleşik Devletleri, Yunanistan hükümetine, Arnavutluk ile Türkiye'nin imzaladığı Ortak Savunma Anlaşmasını hatırlatmış: Siz Arnavutluğa girerseniz, Türkiye de Yunanistan'a girip Yunanistan'ın bazı bölgelerini işgal eder demiş.

ABD işgal dese de Türk hükümeti "kurtarıyoruz" diyecektir. Bilindiği gibi, nasıl ki Arnavutluk'ta Yunanistan hükümetinin "kurtarmayı" planladığı Rum asıllı bir azınlık varsa, Yunanistan'da da Türk hükümetinin

"kurtarmayı" planladığı bir Türk asıllı azınlık vardır. Bu Türk asıllı azınlık Türkiye-Yunanistan sınırındaki bölgede yaşamıyor. Farketmez. Türk ordusu onların yaşadıkları bölgeleri de içine alan bir "kurtarma hareketinin", planını yapmıştır. Veya bu Türk asıllı azınlığın Türkiye-Yunanistan sınırındaki bölgeye göç etmesini, bu bölgedeki Rumların da Yunanistan'ın iç bölgelerine göç etmesini öngören bir plan muhakkak ki yapılmıştır. Arnavutluk'la imzalanan Ortak Savunma Anlaşması tamı tamına böylesi planları öngörmektedir. Türkiye'nin, İngiltere ve Yunanistan'la 1960'da imzaladığı Kıbrıs'a garantörlük anlaşması, Kıbrıs'ın dört bir tarafında yaşayan Kıbrıslı Türklerin Kıbrıs'ın Kuzeyine, Kıbrıs'ın Kuzeyinde yaşayan Kıbrıslı Rumları da Kıbrıs'ın Güneyine göç etmeye zorlanmasını öngörüyordu. 1974'e kadar ki tüm Türk hükümetlerinin ve Türk ordusunun böylesi bir sonuç elde etmek için gerekli tüm hazırlıkları yaptıklarını ve 1974'te de bu sonucu elde ettiklerini biliyoruz.

1974 savaşıyla Türk ordusu Kıbrıslı Türkleri KULLANARAK Kıbrıs'ın Kuzeyini işgal etmiştir, pardon, Türk hükümetlerinin ve ordusunun deyimiyle Kıbrıslı Türkleri "kurtarmıştır". Türk hükümeti ve ordusu açısından Kıbrıs'taki Türk azınlığı "kurtarma" operasyonunun sonuçları ortadadır. Onlar bu sayede sınırlarını genişletmişler, Akdenize doğru uzanmışlar, Ege'de Yunanistan burjuvazisiyle aralarındaki mevcut çatışmada bir dayanak noktası daha elde etmişlerdir. İyi ama, Kıbrıslı Türk azınlık için bu "kurtarma" operasyonunun sonuçları neler olmuştur? Onlar yerlerinden, yurtlarından olmuşlardır. Onlar katledilmişlerdir ve tam da kurtarıldıkları bugünlerde, o kurtarılmış topraklarında yaşayamaz duruma düşmüşlerdir. Kıbrıs'tan kaçan Kıbrıslı

(devamı sayfa 9'da)

LONDRA'DA KUTLU ADALI KAMPANYASI İÇİN KOMİTE OLUŞTURULDU

(KSG LONDRA HABER MERKEZİ)

ADALI KAMPANYASI KOMİTESİ OLUŞUMU VE ÇALIŞMALARI

Komitenin oluşturulması için çağırı, geçen yılki komitede görev almış olan YKP-Dayanışma Dernekli arkadaşlar tarafından yapıldı.

9 Haziran 1997'de yapılan toplantıda YKP-DD, CTP-DD, Toplum Merkezi, Demokrasi Derneği, Toplum Postası, Londra KIBRISLI Devrimciler Örgütü, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek-Londra Bürosu'ndan, çeşitli kültür ve sanat örgütlerinden ve bağımsız yurtsever pek çok arkadaş vardı.

Toplantıyı çağıran arkadaş yeni bir komite kurmanın ve kurulacak komitenin Kıbrıs'lı tüm barışsever kişi ve örgütleri bir araya getiren kalıcı bir komite olmasının gerekliliği üzerinde durdu. Arkadaşın fikirleri toplantıya katılan herkes tarafından genel destek buldu.

KSG-LB'undan ve LKDÖ'ünden arkadaşlar bu fikri desteklediklerini; K. Adalı'nın katlinin Kıbrıs'ta yaşanmış pek çok katliamların sonucularından biri olduğunu; Kıbrıs'ta İngiltere, Türkiye, Yunanistan ve bunların Kıbrıs'ta ki destekçilerinin, bilhassa da EOKA ve TMT/Ülkü Ocakları'nın bu katliamların zeminini yaratanlar ve uygulayanlar oldukları; tüm Kıbrıslıların bu güçlerin Kıbrıs'ta ki faaliyetlerine, hiç değilse katliamlarına ve/veya katliam girişimlerine karşı birleşebilmeleri

gerektiğini, birleşmek zorunda olduklarını belirttiler. K. Adalı'nın sadece barışsever, insansever fikirlerinin değil soy adının da böylesi bir kampanyanın sürekli bir kampanyaya dönüşürülmesi için uygun bir zemin oluşturduğunu söylediler.

Acil olarak K. Adalı'yı anmak için yapılacak etkinliklerin tartışılmasına geçildi. Bu yönde pek çok fikirler ileri sürüldü.

KSG-LB'undan ve LKDÖ'ünden arkadaşlar CTP-DD ve onun etkileyebileceği Londra'da ki Kıbrıslı Türklerin etrafında örgütlendiği en büyük örgütler açık ve kesin bir şekilde ve tüm güçleriyle destek verilerse, Türkiye ve KKTC Konsolosluklarına bir protesto yürüyüşünün örgütlenebileceğini belirttiler. K. Adalı'nın bir Yeni Düzen yazarı olduğuna, CTP-DD'inden arkadaşların Yeni Düzen yazarının katline karşı, onun anısına yaraşır ve Londra'da ki Kıbrıslıların, hangi siyasetten olursa olsun, böylesi katliamlara karşı sessiz kalmayacaklarını haykıran bir eylem türü olarak böylesi bir yürüyüşü desteklemeleri ve örgütlemeleri gerektiğine değindiler.

Toplantı tüm eylem türlerini tartışmak ve belirlenen eylem türlerini hayata geçirmek için çeşitli örgütlerin ve siyasetlerin ve bağımsız yurtseverlerin temsilcilerinden oluşan bir komite seçerek noktalandı.

Şeçilen komite 11 Haziran toplantısında K. Adalı'yı

anmak için bir anma gecesinin yapılması konusunda tüm örgütler arasında fikir birliği olduğu ve yürüyüş yapımı konusunda bazı örgütler açısından problemler olduğu ve K. Adalı'nın katledildiği gün olan 6 Temmuz çok yaklaştığı için gecenin hazırlanması amacıyla iş bölümüne başladı.

Anma gecesini etrafında çeşitli diğer etkinlikler de sürecek. Mesela Londra'daki Radyo'ya K. Adalı'yı anmak için bir panel düzenlemesi önerilecek. Toplum Postası'na anma etkinlikleri için sürekli ilan verilecek. Diğer gazetelerle temasa geçilecek. Bildiri ve duyuru basılıp dağıtılacak. vb.

Anma gecesini İlkay Adalı'nın da katılımını mümkün kılmak için 8 Temmuz 1997'de, Harringey'deki Kıbrıs Merkezinde yapılacak.

Kıbrıs'ta savaşlar çıkarıp Kıbrıslı Rumları ve Türkleri bu savaşlarda kitlesel olarak katletmek isteyenler; Rum köylerini, Türk köylerini topluca katledip soykırımına kalkışan insanlık düşmanı, Hitler hayranı hayvanlar; Kıbrıs'ta Rum ve Türk emekçilerinin barış ve işbirliği içinde

yaşamaları için mücadele eden yurtsever, demokrat ve komünistleri tek tek katleden İngiliz, Türkiye, Yunanistan ajanı, sözde milliyetçi tetikçi serseriler, ve onların komutanları kontrgerillacı hainler;

Londra'da ve tüm yurtdışında sizleri teşhir ve tecrit edecek bir komite oluşuyor. Kıbrıslı Rum ve Türk tüm yurtseverler sizin teşhir ve tecrit edilmeniz için birleşiyor. Katliamlar o kadar kolay olmayacak artık ve peşi katiyetle bırakılmayacak. Sadece tetiği çeken serseriler değil, tetiği çektiren hainler, bu insanlık düşmanları da tespit edilecek ve tüm insanlık önünde mahkemeye çekilip hak ettiği cezayı alacak.

Kıbrıs bir kan gölü değil, barış ve insanlık cenneti olacak.

Biz bunları demek istiyoruz. Komiteye katılmış ve katılacak olan örgüt ve kişiler ne diyecekler, ileride göreceğiz.

**HERŞEY ANTI-EMPERYALİST
CEPHE HÜKÜMETİ İÇİN!**

**DÜNYA PROLETARYASI VE
EZİLEN HALKLARININ
ÖLÜMSÜZ ÖĞRETMENİ
STALİN DÜŞÜNCELERİYLE
YAŞIYOR**

II- ULUSAL VE SÖMÜRGE SORUNU VE SOSYALİST DÜNYA DEVRİMİ (ULUSAL VE SÖMÜRGE SORUNUNDA BOLŞEVİZMİN PROGRAMI)

1 - Ezilen Halkların Kurtuluş Hareketi Ve Proleter Devrimi Üzerine Stalin Yoldaş

... Ulusal sorunu çözerken Leninizm şu önermelerden yola çıkar :

a) Dünya iki kampa ayrılmıştır : mali sermayeyi ellerinde tutan ve dünya nüfusunun muazzam çoğunluğunu sömüren bir avuç uygar ulusların kampı; ve bu çoğunluğu oluşturan, sömürgelerin ve bağımlı ülkelerin ezilen ve sömürülen halkların kampı;

b) mali sermaye tarafından ezilen ve sömürülen sömürgeler ve bağımlı ülkeler, emperyalizmin çok büyük bir yedek gücünü ve çok önemli bir güç kaynağını oluşturur;

c) bağımlı ve sömürge ülkelerdeki ezilen halkların emperyalizme karşı devrimci mücadelesi, onların baskıdan ve sömürden kurtulmalarının biricik yoludur;

d) en önemli sömürge ve bağımlı ülkeler, şimdiden ulusal kurtuluş yolunu tutmuşlardır; bu, kaçınılmaz olarak, dünya kapitalizminin bunalımına yol açacaktır;

e) gelişmiş ülkelerdeki proletarya hareketinin ve sömürgelerdeki ulusal kurtuluş hareketinin çıkarları, devrimci hareketin bu iki türünün ortak düşmana karşı, emperyalizme karşı bir ortak cephe birleşmesini gerektirmektedir;

f) ortak devrimci bir cephe oluşturulup sağlamaştırılmadan, gelişmiş ülkelerde işçi sınıfının zaferi ve ezilen halkların emperyalizmin boyunduruğundan kurtuluşu olanaksızdır;

g) ortak devrimci bir cephenin oluşturulması, ezilen halkların "anavatan" emperyalizmine karşı kurtuluş mücadelesi; ezen ulusun proletaryası tarafından doğrudan ve kararlılıkla desteklenmeksizin olanaksızdır, çünkü "başka halkları ezen bir halk özgür olamaz" (Engels) ;

h) bu destek, ulusların ayrılma hakkı, bağımsız devlet olarak var olma hakkı şiarının yüce tutulması, savunulması ve gerçekleştirilmesi demektir;

i) bu şiar gerçekleştirilmeksizin, tüm dünyada sosyalizmin zaferinin maddi temelini oluşturan yekpare dünya pazarı içinde birleşmelerini ve işbirliğini sağlamak olanaksızdır;

j) bu birlik, halkların karşılıklı güveni ve kardeşçe ilişkileri temelinde oluşan yalnızca özgür bir birlik olabilir.

Buradan, ulusal sorunda iki yan, iki eğilim ortaya çıkar: emperyalist zincirlerden siyasi kurtuluş ve bağımsız ulusal devlet kurma eğilimi - bu, emperyalist baskı ve sömürge sömürüsü temelinde ortaya çıkan bir eğilimdir; ve ulusların iktisaden birbirlerine yaklaşımları eğilimi - bu, dünya pazarının ve dünya iktisadının oluşmasından ortaya çıkan bir eğilimdir.

" Gelişmekte olan kapitalizm ", der Lenin, "ulusal sorunda iki tarihi eğilim tanır. Birinci eğilim: Ulusal yaşantının ve ulusal hareketlerin uyanışı, her türlü ulusal baskıya karşı mücadele, ulusal devletlerin yaratılması. İkinci eğilim: Uluslar arasındaki çok çeşitli bağların gelişmesi ve çoğalması, ulusal çitlerin yıkılması, sermayenin, genelde iktisadi yaşamın, siyasetin, bilimin vs. uluslararası birliğin yaratılması. Her iki eğilim de kapitalizmin evrensel yasasıdır. Birincisi kapitalist gelişmenin başlangıç aşamasında ağır basar; ikincisi olgunlaşmış, sosyalist topluma dönüşmeye doğru yol alan kapitalizmi belirler." (Bkz. 4. baskı, cilt 20, s. 11, Rusça.)

Emperyalizm açısından bu iki eğilim, uzlaşmaz çelişkilerdir; çünkü emperyalizm, sömürgeleri sömürmeksizin ve onları şiddet yoluyla "yekpare bütün"ün çerçevesi içinde tutmaksızın yaşayamaz; çünkü emperyalizm yalnızca, onlar olmaksızın genelde düşünölemeyecek olan ilhaklar ve sömürge fetihleri yoluyla ulusları birbirine yaklaştırabilir.

Buna karşılık komünizm için ise bu iki eğilim, bir ve aynı şeyin, halkların emperyalizmin boyunduruğundan kurtuluşu davasının iki yönüdür; çünkü komünizm, halkların yekpare dünya iktisadında birleştirilmelerinin ancak karşılıklı güven ve özgür anlaşma temelinde mümkün olduğunu bilir, halkların özgür bir birliğinin yaratılması yolunun, "yekpare" emperyalist "bütün"den ayrılmasından, onların bağımsız devletlere dönüşmesinden geçtiğini bilir.

Egemen ulusların (İngiltere, Fransa, Amerika, İtalya, Japonya vb.) kendi emperyalist hükümetlerine karşı mücadele etmek istemeyen; "kendi" sömürgelerinin ezilen halklarının baskıdan kurtulma, devlet olarak ayrılma mücadelesini desteklemek istemeyen "sosyalistlerinin" büyük güç şövenizmine karşı inatçı, sürekli ve kararlı mücadele zorunluluğu bundan ötürüdür.

Bu mücadele olmaksızın, egemen ulusların işçi sınıfını hakiki

enternasyonalizm ruhuyla, bağımlı ülkelerin ve sömürgelerin emekçi kitlelerine yakınlaşma ruhuyla, proletarya devrimine gerçekten hazırlanma ruhuyla eğitmek düşünölemez. Eğer Rus proletaryası, eski Rus imparatorluğunun ezilen halklarının sempatisine ve desteğine sahip olmasaydı, Rusya'da devrim zafere ulaşamazdı ve Kolçak ve Denikin yenilmezdi. Ama bu halkların sempati ve desteğini kazanmak için o, her şeyden önce, Rus emperyalizminin zincirlerini parçalamak ve bu halkları ulusal baskıdan kurtarmak zorundaydı.

Aksi takdirde, sovyet iktidarını sağlamaştırmak, hakiki enternasyonalizmi sağlamak ve Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği adını taşıyan ve halkların yekpare bir dünya iktisadındaki gelecekteki birliğinin yaşayan örneği olan, halkların işbirliğinin büyük örgütünü yaratmak olanaksız olurdu.

Kendi ulusal dar görüşlülüklerini aşmak istemeyen ve kendi ülkesinin kurtuluş hareketi ile egemen ülkelerin proletarya hareketi arasındaki bağıntıyı kavramayan ezilen ülkelerin sosyalistlerinin ulusal içe kapanıklığına, dar görüşlülüğüne ve yalıtıklığına karşı mücadele zorunluluğu bundan ötürüdür.

Bu mücadele olmaksızın, ezilen ulusların proletaryasının bağımsız bir siyaset izleyebilmesi ve ortak düşmanın devrilmesi için mücadelede, emperyalizmin devrilmesi için mücadelede egemen ülkelerin proletaryasıyla sınıf dayanışmasını gerçekleştirebilmesi düşünölemezdi.

Bu mücadele olmaksızın, enternasyonalizm olanaksız olurdu.

Egemen ulusların ve ezilen ulusların emekçi kitlelerini devrimci enternasyonalizm ruhunda eğitmenin yolu budur.

İşçilerin enternasyonalizm ruhunda eğitilmesine ilişkin komünizmin ikili görevi hakkında Lenin şunları söylüyor:

" Bu eğilim ... büyük, ezen uluslar ve küçük, ezilen uluslar, ilhak eden ve ilhak edilen uluslar için somut olarak birbirinin aynı olabilir mi ?

Elbette ki olamaz. Ortak hedefe; tam hak eşitliğine, bütün ulusların en sıkı yakınlaşmasına ve sonra da *kaynaşmasına* giden yol; örneğin tıpkı bir kitap sayfasının ortasında bulunan bir noktaya giden yolun, sayfanın bir kenarından sola doğru, karşı kenarından ise sağa doğru gitmesi gibi, burada da elbette çeşitli somut yollardan geçecektir. Büyük, ezen, ilhakçı bir ulusun bir sosyal-demokrati, bir yandan genelde ulusların kaynaşmasını savunurken, 'kendi' Nikolaus II'sinin, 'kendi' Wilhelm, George, Poincare vs. sinin de küçük uluslarla (ilhaklar yoluyla) *kaynaşmasından yana* olduğunu bir an bile unutursa, - Nikolaus II, Galiçya ile 'kaynaşmaktan' yanadır, Wilhelm II, Belçika ile kaynaşmaktan' yanadır vs.-, böylesi bir sosyal-demokrat teoride gülünç bir doktriner, pratikte ise emperyalizmin bir suç ortağı olur.

Ezilen ülkelerdeki işçilerin enternasyonalist eğitiminin ağırlık noktasında, kayıtsız koşulsuz, ezilen ülkelerin ayrılma özgürlüğünü propaganda etmek ve savunmak zorundadır. Bu olmaksızın enternasyonalizm *olmaz*. Bu propagandayı *yapmayan* bir ezen ulusun her sosyal-demokratını, emperyalist ve alçak saymak hakkımız ve görevimizdir. Sosyalizmin gerçekleşmesinden önce ayrılma *olayı* binde bir olayda bile mümkün ve 'gerçekleşebilir' olsa da, bu mutlak bir taleptir...

Öte yandan, küçük bir ulusun sosyal-demokrati, ajitasyonunda ağırlık noktasını genel formülümüzün *ikinci* kelimesine vermelidir: ulusların ' özgür birliği '. O, bir enternasyonalist olarak yükümlülüklerini zedelemeksizin, *hem* kendi ulusunun siyasi bağımsızlığından, *hem de* komşu devlet X, Y, Z, vs. ye katılmasından yana olabilir. Ama o, her durumda, ulusal dar görüşlülüğe, içe kapanıklığa ve yalıtıklığa *karşı*, ve bütünün ve genelin hesaba katılması, parçanın çıkarlarının, bütünün çıkarlarına tabi kılınması için mücadele etmelidir.

Sorunu derinlemesine incelememiş kişiler, ezen ulusların sosyal-demokratları ' ayrılma özgürlüğü ' üzerinde ısrar ederken, ezilen ulusların sosyal-demokratlarının ' *birleşme* özgürlüğü ' üzerinde direnmelerinin ' çelişkili ' olduğunu düşünöyorlar. Ama üzerinde biraz düşününce, enternasyonalizme ve ulusların kaynaşmasına giden *bir başka* yol, *verili durumdan* bu hedefe giden bir başka yol olmadığı ve olamayacağı görülecektir." (Bkz. 4. baskı, cilt 22, s. 330-332, Rusça.)

(Stalin, Leninizmin Sorunları, Birinci Bölüm. " Leninizmin Temelleri ", s. 73 vd., 1924.)

LONDRA MEKTUBU...

(Baştarafı 6. sayfa'da)

Türklerin ne haddi vardır ne hesabı. Kıbrıs'a göç ettirilen Türk kolonların sayısında da her hangi bir azalma gözlenemiyor. Ve savaş, yeni ve her zamankinden daha da kanlı bir savaş da hala Kıbrıs'ta yaşamak gibi bir "yanlışlık" yapmakta olan Kıbrıslı Türklerin kapısına dayanmıştır. Emperyalist "anavatanları" tarafından kurtarılmalarını isteyen Türk veya Rum azınlıklar Kıbrıslı Türklerin zavallı hallerini seyretsinler ve akıllarını başlarına alsınlar.

Milli azınlıkların Yunanistan, Türkiye ve İngiltere tarafından kendi emperyalist amaçları için nasıl kullanıldığını Kıbrıs'ta çok iyi gördük. Hem Türkiye hem de Yunanistan kendilerini çevreleyen ülkelerdeki Rum ve Türk azınlıkları kullanarak-bu dönemde "müslüman kardeşlerimizi" de unutmamalı-rakipleri olan bu ülkeleri içten zayıflatmak ve fırsatını yakaladıklarında da sınırlarını bu ülkeler aleyhine genişletmek için planlar yapagelmışlerdir. İçinde bulunduğumuz dönem bu planların hayata geçirilmesi dönemidir.

Türkiye ve Yunanistan'ı yönetenler çok tehlikeli oyunlar oynamanın planlarını yapıyorlar. Bu planlar herkesten çok bu planların birer aracı olarak kullanılacak olan milli azınlıkların başına belalar açacaktır. Bulgaristan'daki ve oradan göç etmiş "soydaşlarımız"ın, dün Türkiye kapıları açılarak, bugün Bulgaristan'a geri gönderilmekle tehdit edilerek Bulgaristan'a karşı nasıl kullanıldıklarını ve bu "soydaşlarımızın" bu süreç içinde nasıl eza ve cefa çektiğini ibretle gözlemlemekteyiz. Türkiye'de yaşayan Türk köylülerine her türlü eza cefa ve yoksulluğu uygun gören Türk hükümetlerinden, işlerine yaramayan "soydaş" köylülerin çıkarlarını savunmalarını beklemek için hiçbir neden yoktur. "Soydaş" köylüler, açıktır ki Türk hükümetlerinin amaçlarına hizmet ettikleri oranda alkışlanacak, bu görevi yerine getirdikten sonra da kendilerini Türk köylülerinin buldukları konumlarda bulacaklardır. Bunda şaşılacak bir şey yoktur. Hükümet dairelerinde aşağılanmak, topraksız bırakılmak, ürünlerini ucuza satmaya zorlanmak, gece gündüz çalışıp aç kalmak... Köylü "soydaşlar" daha başka şeyler ümit edebilirler. Bulacakları ise bunlardır.

Türkiye ve Yunanistan ve onların çevrelerindeki ülkelerde yaşamakta olan Rum ve Türk asıllı azınlıkların yaşadıkları ülkelerde milli haklarını kullanmakta sorunlarla karşılaştıkları açıktır. İşçi sınıfının iktidarda olmadığı her ülkede tüm milli azınlıklar böylesi sorunlarla karşılaşmaktadırlar. Gel gelelim, Türkiye ve Yunanistan'daki Türk ve Rum işçi ve köylütleri ezip suyunu çıkartan, Türkiye ve Yunanistan'ı ABD ve İngiltere'nin(NATO'nun) askeri üssüne çevirmiş olan ve Türkiye ve Yunanistan'ı yabancı büyük güçlerin askeri, siyasi ve ekonomik yarı-sömürgesi konumuna sokmuş olan ve tüm bunlarla birlikte kendileri de emperyalist, yayılmacı amaçlar besleyen Türk ve Yunan hükümetleri ve ordularından medet ummak, denize düşüp yılanı sarılmaya benzer. Kıbrıslı Türklerin başına geldi bu. Kıbrıslı Rumların başına geldi bu. Bulgar Türklerinin başına geldi bu.

Ya milliyeti ne olursa olsun emperyalistlere karşı savaşılacaktır, ya da onların ellerinde oyuncak olunacaktır. Milli azınlıklar için başka seçenek yoktur. Milli azınlıklar yaşamakta oldukları ülkelerdeki emperyalizm düşmanı güçleri ve yine "anavatanlardaki" emperyalizm düşmanı güçleri bulmalı ve onlarla işbirliğine girişmelidirler. Milli eşitlik ancak bu şekilde sağlanabilir. Milli azınlıklara sahip ülkelerdeki hakim milliyetten işçiler bu azınlıklara ellerine uzatmalı, ve bu azınlıkların "anavatanlarındaki" işçiler de böylesi bir birliktelik için canla başla çalışmalıdırlar. Milli azınlıklar "anavatan" burjuvazisinin kanlı ellerine terk edilmemelidirler.

Türkiye ve Yunanistan'ı yönetenler yukarıda değindiğimiz planlarını hayata geçirip ülkeler arası, devletler arası savaşlara girişmek gibisinden bir APTALLIĞA baş vururlarsa, bu sadece Türkiye ve Yunanistan'ın işçi ve köylülerine ve bu ülkelerdeki Rum ve Türk azınlıklara tuzluya patlamıyacaktır. Böylesi bir savaş çıkartmak APTALLIĞINDA bulunurlarsa, Türkiye ve Yunanistan'ı yönetenler Tosya'ya pirince giderken evdeki bulgurdan da olacaklardır.

KAHROLSUN ÜLKELER ARASI SAVAŞ KIŞKIRTICILARI.
KAHROLSUN DEVLETLER ARASI SAVAŞ KIŞKIRTICILARI.
KAHROLSUN MİLLETLER ARASI SAVAŞKIŞKIRTICILARI.
KAHROLSUN MİLLETLERİ EZENLER.

**MARKSİST
KAVRAM
DAĞARCIĞI****İKİNCİ BÖLÜM:DEĞİŞİM**

- + Meta, sahibi için doğrudan bir kullanım-değerine sahip değildir. Yoksa onu pazara getirmezdi. Onda kullanım-değeri başkaları içindir; kendisi için dolaysız kullanım-değeri olması, yalnızca değişim-değeri taşıyıcısı olması, dolayısıyla değişim aracı olmasındadır.
- + Metalar, kullanım-değeri olarak gerçekleşmeden önce, değer olarak gerçekleşmek durumundadır.
- + Öte yandan metalar, değer olarak gerçekleşmeden önce, kullanım değerleri olduklarını göstermek zorundadırlar.
- + Her meta sahibi, malını, yalnızca bir kısım gereksinimlerini giderecek kullanım-değeri olan meta karşılığında değiştirerek elden çıkarmak ister. Bu açıdan bakılınca, onun için değişim, yalnızca özel bir iştir. Öte yandan meta sahibi, metasının, karşısındaki meta sahibi için herhangi bir kullanım-değeri olup olmadığına bakmaksızın, eşit değerde olan herhangi bir uygun metaya çevirerek metanın değerini gerçekleştirmek ister. Bu görüş açısından değişim, onun için genel nitelikte toplumsal bir işlemdir. Ne var ki, bir ve aynı işlemler dizisi, bütün meta sahipleri için aynı anda hem tamamen özel, hem de tamamen toplumsal ve genel olamaz.

A= B

C - A metası sahibi için BCÇD - A'ya göre özel bir eşdeğerdir ve A diğerleri için genel

Ç eşdeğerdir D

Aynı şey diğer (örneğin B) meta sahipleri için de geçerlidir. Bu durumda genel eşdeğer görevi yapan meta yoktur ve bunlar kullanım-değeridirler. (üründürler) Bin metanın maddi biçimi, toplumsal olarak kabul edilmiş evrensel eşdeğer biçimini alır. Bu toplumsal süreçle, evrensel eşdeğer olarak, geri kalan metalar tarafından böylece dışlanan metanın özgül işlevi haline gelir. Yani o meta böylece-para olur.

- + Çeşitli biçimlere ait farklı türden metalar, tek ve aynı özel bir nesne ile değişilebilir ve değer olarak eşitlenebilir hale gelmedikçe, geniş ölçüde değişme girişmesi söz konusu olamaz. Bu üçüncü meta, öteki çeşitli metaların eşdeğeri haline gelmekle, dar sınırlar içerisinde kalmakla birlikte, derhal genel toplumsal bir eşdeğer niteliğine bölünür.
- + İnsanlar, çoğu zaman, insanları, kölelik biçimi altında ilkel para malzemesi olarak kullanmışlar, ama toprağı bu amaçla hiç kullanmamışlardır.
- + Değişim süresi, paraya dönüşen metaya değerini değil, özgül değer biçimini verir.

+ Para da öteki her meta gibi, değerinin büyüklüğünü öteki metalarla kıyaslanmadığı sürece ifade edilemez.

Altın ve gümüş, toprağın bağrından çıktıkları haliyle bundan böyle bütün insan emeğinin doğrudan cisimleşmiş şeklidir. İşte paranın gizemi buradadır.

+ Paradaki bilmece metalardeki bilmededen başka birşey değildir; ne var ki, şimdi en gözalcı biçimiyle gözlerimizi kamaştırıyor.

**KIBRISTA
SOSYALİST
gerçek**

İŞÇİ VE EMEKÇİLERİN
GAZETESİDİR

**OKU - OKUT
ELEŞTİR
KATKI YAP**

KIBRIS'TA TOPRAK SORUNU

Kıbrıs'ta toprak sorunun oluşmasına yol açan unsurlar şunlardır:

1. Büyük toprak sahipleri
2. Evkaf, ve fakat bilhassa Kilise'nin büyük toprak sahipliği
3. Mülkiyetindeki toprağı burjuvazinin çıkarlarına sunan burjuva devletlerin büyük toprak sahipliği.
4. Güney'de Yunan subayları tarafından yönetilen Kıbrıs Rum ordusunun ve Güney'deki Yunan ordusunun el koyduğu büyük toprak parçalarının mevcudiyeti.
5. Kuzey'deki Türk subaylar tarafından yönetilen Kıbrıs Türk ordusu ve bilhassa Kuzey'de koşullandırılmış Türk ordusunun el koyduğu büyük toprak parçalarının mevcudiyeti.
6. Esas olarak iki bölgede yoğunlaşmış olan İngiliz ordusunun el koyduğu büyük toprak parçalarının mevcudiyeti.

Kıbrıs'taki toprak sorununa, bununla bağıntılı olarak Kıbrıs halkının gasp edilen küçük toprak mülkiyeti ve göçebelik sorununa ve böylece de kendisini bir toprak sorunu olarak gösteren ve Kıbrıs Sorunu olarak bilinen Kıbrıs'taki milli sorunlar karmaşasına yol açan esas unsurlar işte bunlardır.

Kıbrıs'ta ki toprak sorununu tartışıp duran güçler de tamı tamına bu güçlerdir. Onlar toprak sorununu bizim gördüğümüz gibi görmüyorlar.

Onlara göre sorun Kıbrıs'ın Rum ve Türk kesimlerinin ne büyüklükte olacağı sorunudur. Onlara göre sorun burada düşünülmektedir.

Sorunu bu şekilde ele alan Kuzey'deki ve Güney'deki güçler sınıfsal karakterleri açısından şıp demiş birbirlerinin burunlarından düşmüşlerdir. Bu nedenledir ki, her ne kadar bir türlü anlaşamamışlar da siyasetlerini aynı tür yaklaşımlarla oluşturmaktadırlar.

Kuzey'deki siyaset, Kıbrıs'ın kesin bölünmesini ve bu bölünmede mevcut toprak bölüşümünün hemen hemen bugünkü mevcut oranlarda korunmasını isteyen bir siyasettir. Bu siyaseti Rum kesimine kabullendirmek için esas olarak Türk ordusunun gücüne dayanılmaktadır. Bu gücün doğrudan devreye girmediği şu meşhur barış görüşmelerinin de ise:

1. Kıbrıslı Türklerin 1974 ve bilhassa 1960 öncesi var olan toprak mülkiyetinin Kıbrıs'ın %33-37'si civarında olduğu ileri sürülmektedir.
2. Kıbrıs'lı Türk nüfusunun da yaklaşık bu oranlarda olduğu ileri sürülmektedir.

Güney'deki siyaset ise Kıbrıs Türk kesimine bırakılabacak toprağı mümkün olan en küçük miktara düşürmektir. Mümkünse tüm topraklara el koymaktır. Onlar bu sonuca ulaşmak için esas olarak Yunan subaylar tarafından yönetilen Kıbrıs Rum ordusuna ve Yunanistan'la yaptıkları Ortak Savunma Anlaşmasına dayanıyorlar. Sırtını Türk ordusuna dayamış Kuzeyden barış görüşmeleriyle toprak koparmanın zorluklarını bildikleri için de savaşa hazırlanıyorlar. Laf ola beri gele misali sürdürülen barış görüşmelerinde ise aynen Kuzeyin kullandığı yöntemler kullanılmaktadır:

1. Kıbrıslı Türklerin 1974 ve bilhassa 1960 öncesi var olan toprak mülkiyetinin Kıbrıs'ın %20'si civarında olduğu ileri sürülmektedir.
2. Kıbrıs'lı Türk nüfusunun da yaklaşık bu oranlarda olduğu ileri sürülmektedir.

Pek çok Rum yazar, Rumlarla Türkler arasındaki bu toprak sorununun görüşmelerle ve barışçıl bir şekilde çözülmesi için ve bu görüşmelerdeki toprak bölüşümünü şöyle veya böyle bir hakkaniyet temeline oturtmak için pek çok ve

detaylı çalışmalar yapmışlar. Türklerin hakkının hem eski toprak mülkiyeti, hem de nüfus oranı temelinde %20 olduğunu ispatlayan çalışmalar. Bunlara karşıt olarak her halde pek çok Türk yazar da bilimsel çalışmalarıyla bu oranların yanlış olduğunu, doğrusunun %33-37 civarında olduğunu ispatlamakla meşguldürler. Kuzey'deki nüfus sayımı yöntemlerinin, bunların devlet sırrı olmasının, ve Denktaş'ın giden Türk gelen Türk mantığıyla her gelenin Kıbrıs Türk vatandaşı yapılmasının ardında da bu bilimsel çalışmaya zemin hazırlama çabaları yatıyor olsa gerek.

Güney'de ve Kuzey'de toprak sorununa bu şekilde yanaşanlar, hem Kuzey'de hem de Güney'de toprak mülkiyetinin kime ait olduğu sorununa değinmezler bile. Rum toprakları var, Türk toprakları var. Burjuva hakkaniyet, burjuva mülkiyet oluyor sana ortak Rum mülkiyeti, ortak Türk mülkiyeti. Varsa da yoksa da, Rumlara düşen miktar, Türklere düşen miktar. Şimdi birisi çıkıp madem bu kadar toprak Türklerin payına düşmüş, o zaman bütün bu topraklar tüm Türklerin ortak malı olmalıdır, veya madem bu kadar toprak Rumların payına düşüyor bütün bu topraklar tüm Rumların ortak malı olmalıdır dese ortalığın altı üstüne gelir. Büyük Toprak sahipleri, Kilise, Evkaf, Devletler, ordular tüm bunlar Kıbrıs'ı Rumluk Türklük temelinde ikiye bölmenin kavgasını verdiklerini unutuverirler. Kiliseyle Evkaf, Kıbrıs Cumhuriyetiyle Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, Rum ordusuyla Türk ordusu el ele verip öyle şey olmaz diye üstümüze gelirler.

Güney de ve Kuzey de toprak sorununa bu şekilde yanaşanlar, hem Kuzey de hem de Güney de toprak mülkiyetinin kime ait olduğu sorununa değinmezler bile. Rum toprakları var, Türk toprakları var. Burjuva hakkaniyet, burjuva mülkiyet oluyor sana ortak Rum mülkiyeti, ortak Türk mülkiyeti. Varsa da yoksa da, Rumlara düşen miktar, Türklere düşen miktar. Şimdi birisi çıkıp madem bu kadar toprak Türklerin payına düşmüş, o zaman bütün bu topraklar tüm Türklerin ortak malı olmalıdır, veya madem bu kadar toprak Rumların payına düşüyor bütün bu topraklar tüm Rumların ortak malı olmalıdır dese ortalığın altı üstüne gelir. Büyük Toprak sahipleri, Kilise, Evkaf, Devletler, ordular tüm bunlar Kıbrıs'ı Rumluk Türklük temelinde ikiye bölmenin kavgasını verdiklerini unutuverirler. Kiliseyle Evkaf, Kıbrıs Cumhuriyetiyle Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, Rum ordusuyla Türk ordusu el ele verip öyle şey olmaz diye üstümüze gelirler.

ordusu el ele verip öyle şey olmaz diye üstümüze gelirler. Demek ki Türklerin payı, Türklere göre %33-37, Rumlara göre de %20. İyi, kabul valla, hangisiyse hangisi. İyi güzel de bu topraklar kimin kardeşim? Türklerin mi? Yoksa cebi şişkin Türklerin mi?

Demek ki geriye kalanlar da Rumların payı. İyi güzel de bu topraklar kimin malı kardeşim? Rumların mı, yoksa cebi şişkin Rumların mı?

Kıbrısın Rum ve Türk halkı adına Rumlara yüzde şu kadar, Türklere yüzde şu kadar diye bağırıp çağıranlar, Kıbrıs'ı paramparça edip Kıbrıs halkını savaşlarda ve katliamlarda öldürenler malı götürenlerdir. Bu toprak kavgasını onlar kendi çıkarları için yürütüyorlar. Kıbrıs'ın Rum veya Türk işçisini ve köylüsünü düşündükleri yoktur bunların.

Bu topraklar bunların mülkiyetinde kaldıkça, lafta Rumluk Türklük adına, gerçekte ise o topraklara konmak için daha çok savaş çıkartır bunlar.

Kıbrıs'lı Rum ve Türk işçi ve çiftçiyi, memur ve esnafı, zanaatkar ve entellektüeli bu yüzdeler hiç mi hiç ilgilendirmemektedir. Onları ilgilendiren bir evlik toprak, bir çiftliklik toprak, geçinmeleri ve üzerinde barış içinde yaşamaları için gerekli olan bir parça topraktır. Kıbrıs'ın toprağı, Kıbrıs'ın tüm halkına yeter de artar bile. Kıbrıs'ın halkının bu topraklar için birbirleriyle savaşmalarına zerre kadar bir gereklilik yoktur. Gel gelelim bu toprakları sahiplenmiş olan her türden büyük toprak sahipleriyle

savaşmak zorundadırlar.

Büyük toprak sahiplerinin, Kilisenin, Evkafın, Devletlerin, orduların topraklarına el koyun. Bu toprakları gerçek sahiplerine, Kıbrıslı Rum ve Türk halkın kullanımına sununuz, Kıbrıs sorunu diye bir sorun kalmaz.

Bu yapılmadığı müddetçe de Kıbrıs sorunun sonu gelmez. Bu büyük toprak sahipleri lafta Rumluk Türklük adına ve gerçekte ise bu topraklar üzerindeki mülkiyetlerini korumak için daha çok savaş ve katliam yaparlar.

Toprak sorunu çözülmeden Kıbrıs'ta milletler sorunu çözülmez. Yani Kıbrıs sorunu çözülmez.

K. Bayrak

ÜNİVERSİTELER ÇATLI OCAKLARI MI OLUYOR ?

Kuzey Kıbrıs'ın sahip olduğu sorunlara, bir yenisi daha ekleniyor. Bu öyle bir bela ki, ensesi yağlı yöneticilerin kendi elleriyle getirdiği ve ilerde Kuzey Kıbrıs halkının yaşamını direk etkileyecek bir bela.

Evet, üniversitelerimizden bahsediyoruz. Emperyalist Avrupa yalakalarının tutumları yüzünden, ekonomik getiri kabul edilen ve sayısı 5'i bulan üniversiteler adadaki yaşamı çekilmez kılacak yapılanma gebe. Birbuçuk yıldan bu yana TC'deki faşist merkezler Kuzey Kıbrıs'taki asimilasyon ve göçe zorlamayı artırmak için adadaki yapılanmayı günbegün artırarak amaçlarına ulaşmaya çalışıyorlar.

Bu çalışmalarında militan düzeyindeki eleman ihtiyaçlarını üniversitelerden karşılamaya yönelmişlerdir. Aşağıda sıralayacağımız olayların belgelenebilir olmasına dikkat gösterdik. Belgelenemeyen olayları Kuzey Kıbrıs halkının, gündemi takip yoluyla analiz edeceğine inanıyoruz.

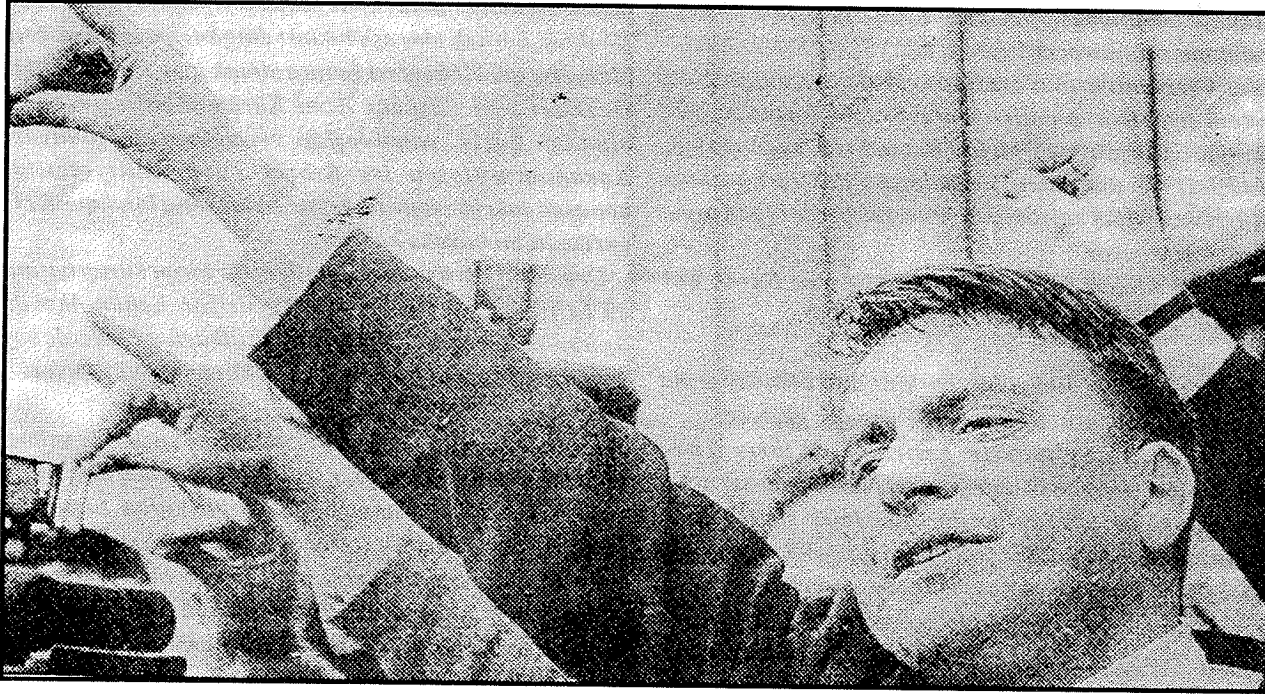
YER: GAZİ MAĞUSA

1995 yılı başında garip bir şekilde barlarda başlayan tartışmalar ertesi günlerde Kürt-Türk kavgasına dönüştürülmeye başlandı. İşin garibi bu olaylar 1994-95 eğitim yılında D.A.Ü. hazırlık sınıfı C-27 kurunda okumaya başlamış olan T.C. Ülkü Ocakları eski genel başkanı **AZMI KARAMAHMUTOĞLU**'nun gelişinden sonraya raslar. Küçük kavgalarla şınanan D.A.Ü. gençliği her bar kavgasının ardından Ülkü Ocaklarında

anonslar yapmışlardı. Okulda dağıtılan bildiride şu ifadeler yer veriliyordu; "Yüce Türk Milleti! (...) tarih göstermiştir ki; TÜRKÜN KIZIL ELMASI Helenizmin ütopyasına hep galip gelmiştir. Bugünkü Kızıl Elmamız : Büyük Turan Devletini kurmaktır. Turan Ülkümüzün gerçekleştirdiği gün Rum'un kaderi Türk'ün tabiyetinde yaşamak olacaktır." Bildirilerin sonunda ise "Yunusca sevgimizden anlamayana cevabımız Yavuzca olacaktır" eklenmişti. Buram buram faşist sloganlarla bastırdıkları bildiriye hiçbir engellemeye maruz kalmadan, okul yönetiminin de gözyummasıyla rahatça dağıtmışlardı.

Faşizmin yüzü 28 Mart 1996 Perşembe günü bir kez daha ortaya çıktı. Bu tarihte Kıbrıslı, Filistinli, Pakistanlı, Türkiyelisiyle yüzlerce öğrenci okul harçları ve sorunları protesto için boykot düzenledi. Ancak daha ilk günün gecesi **A. Ekber Yüksel, Deniz Çelebi, Mehmet Bulut ve Erdal Kasa** adlı öğrenciler hiçbir sebep gösterilmeksizin gizlice evlerinden alındılar. Sabaha karşı ise bu öğrencilerden A. Ekber Yüksel yargılanmadan, sorgusuz sualsiz sınırdışı edildi. Bu olayı okula yayan okul yönetimi boykotu kırmak için ayrıca bildiri dağıtarak ve sınıflarda öğrencileri tehdit ederek tutumunu gösterdi.

Öğrencilerin sınırdışı olayına tepkisi ile karşılaşan D.A.Ü. yönetimi olayı önce reddetti, ardından basının gerçekleri ortaya çıkarmasıyla geri adım atmış, ancak okuldaki yetkisinin ne olduğu bilinmeyen Hasan Cicioğlu'nun verdiği listeden üç kişi sorgusuz sınır dışı edilmişti. Aslında boykot süreci ayrıca açıklanacak bir konudur. Burda, sadece boykot olayında Ülkücülerin tavırları gösterilmek istenmiştir. Evet Ülkücüler ilk sınırdışının duyulmasının ardından meydandaki yerini

toplanmaya çağırılmaya çalışılmıştır.

D.A.Ü'deki faşist yandaşlarının azlığı dolayısıyla kavgalara son verilmiştir. Ancak üniversitelerde örgütlenmenin en temel ögesi olan yeni kayıt öğrenci çekme çabasına 1995-96 eğitim yılı D.A.Ü. öğrenci temsilciliği seçimlerinde başlanmıştır. Ülkü Ocakları'nın desteğiyle seçime giden "Yeni ÇİZGİ" adlı grup sadece hazırlık okulunda ve güçlü olduklarına inandıkları bireylerde daha aday göstererek niyetlerini belli etmişlerdir. Ülkücüler burdaki yapılanma ile D.A.Ü'ye resmen talip olmuşlardır.

Yine, 15 Kasım'da yapacakları sınır mitinginden (taşlama) önce D.A.Ü'de yaptıkları bildiri dağıtımında, öğrencileri sınıra çağırış ve Rumlar'ı taşılayacaklarını söyleyerek taraftar toplamaya çalışmışlardı. Bu da yetmezmiş gibi megafonlu araçlarla sokak sokak

almakta gecikmemiş ve 1 Nisan

96 tarihli Birlik gazetesine şu beyanı vermişlerdir : "(...) Devletine inanan Milli şuur sahibi üniversite gençliği, bu tür provakasyonlara gemeyeceği gibi bu olayları kışkırtanları da tesbit edip üniversite yönetimine ve ilgili birimlere şikayet edecektir."

Kendi ağızlarıyla itiraf ettikleri gibi ülkücü öğrenciler okul yönetimine isimler vermiş ve bu sayede hiçbir suçu tesbit edilememiş, biri özürü 7 genç uzaklaştırma cezasına çarptırılmıştır. Bugün üzerinden tam bir yıl geçmesine rağmen, sınırdışı edilen 4 genç geri gelememiş ve Kuzey Kıbrıs'ta mahkeme edilmemişlerdir.

Bu olaylardan sonra kendinde güven bulan faşist zihniyet faaliyetlerini Yakın Doğu Üniversitesi'ne kaydırmakta gecikmedi. 12 Kasım'da bir gurup

K.S.G Yazı Kurulu'na

Her yazara hakkını vermek lazım, yazdığı yanlış veya doğru olabilir.

Ülkesi için, Halkı için yazdığı yazının doğruluğuna inanan, onu tartışmaya açan veya açmayan hedefi belli olan veya olmayan yazılar vardır.

ZEKİ BALCI yoldaşımız yıllardır özellikle de Kıbrıs konusunda " ULUSAL SORUN " olsun, " FEDERASYON " olsun, Kıbrıs'ta acil gündemegetirmesi gereken "talepler" konusunda sürekli görüşlerini ortaya atan tartışmaya açık bir yazarımızdır. Bu güne kadar ortaya attığı görüşlerinin hemen hemen hepsi Londra'da tartışılmış, birçok yazıları ve görüşleri Kıbrıs'a gönderilmiştir. Ne yazık ki görüşlere alternatif bir görüş; karşı bir görüş cesaret edip de ortaya çıkmamıştır. Bana göre bu Zeki Bacı yoldaşımızın yazılarının kabullenilmesi demektir.

Bu güne kadar yazdığı yazıları incelersek, Sosyalist Gerçek gazetesinde yayınlanan Kıbrıs Sorunu Dosyası'ndaki görüşlerin bir çoğunu ilk defa yıllar önce ortaya atan da yine kendisidir.

Son gönderdiği iki yazının, gazetenin bu yazıları hedef alıp sanki gazetenin görüşlerine karşı yazılmış bir görüşler temelinde alması gazetenin Yazı Kurulu'nun ciddi aksaklıklar yaşadığını gösteriyor. Evet değerli dostlar, ZEKİ BALCI arkadaşımızın aylar önce yazdığı iki yazının, malesef daha son sayıda yani 16. sayısında yayınlanması büyük bir hata veya eksiklikler.

Yani Sosyalist Gerçek gazetesi bu yazılara zamanında yanıt veremiyorsa (ki bana göre yanıt vermek zorunda değildi) yazının yazıldığı tarihte yayınlanması yazının güncelliğini koruyup okuyucuya yerinde ve zamanında mesaj vermesini sağlayacaktır.

Malesef yazının çok geç çıkması (aylar sonra) yazının güncelliğini yok etmiştir.

Yazı Kurulumuz diyor ki !

Yazıların yayınlanmaktaki gecikmesinin ana nedeni gazetemizin büyük oranda çelişen görüşlerin dile getirilmesi dolayısı ile yayınlanırken sağlıklı yanıt ve açıklamaların verilmesi gerekirdi.

(i) Yukarıda belirttiğim gibi, yazı kesinlikle gazeteyi hedef almamıştı, yazıdaki amaç geniş ve her kesime hitap edebilmektir.

(ii) Yoldaşımızın yazısı elinize geçtiğinde malesef gazetemizin Kıbrıs Dosyası konusu yazıları veya görüşleri henüz ortada yoktu.

Neye dayanılarak Kıbrıs Sorunu Dosyası'na gelen görüşler diye cevap veriliyor ?

Gazetenin Kıbrıs Sorunu Dosyası'ndaki görüşleri 11-12-13-14'üncü sayılarında dört bölüm halinde yayınlanıp sonuçlandırıldı.

Evet değerli dostlar.

ZEKİ BALCI arkadaşımız sizleri bağışlayabilir.

" Ama anlatılmak istenen görüşlerin anlamamazlıktan gelinmesi bağışlanmaz "

LONDRA 'DAN C/A

öğrenciye Ülkücüler saldırdı. " Burası Ülkücülerin yeridir, Kürtlere yer yok!" sloganlarıyla başlattıkları kavgada demokrat öğrencilerden beklemedikleri bir tepki ile karşılaştılar. 13 Kasım tarihli gazetelerde çıkan fotoğraflar çabalarının ne olduğunu açıkça ne olduğunu gösterir nitelikte idi.

Ne ilginçtir ki D.A.Ü. Ülkücülerinin palazlandığı sırada Mağusa'da okumakta olan T.C. Ülkü Ocakları eski genel başkanı Azmi Karamahmutoğlu, Yakın Doğu Üniversitesi'ne yatay geçiş yapmış ve ne hikmetse o zamana kadar böyle bir olaya şahit olmayan Yakın Doğu Üniversitesi'nde, onun gelişinden sonra faşizan saldırılar artmakta gecikmemiştir.

1996-97 eğitim yılının ikinci yarısında ise faşist ocaklar yayımlarını diğer üniversitelere kaydırmaya başlamışlardır. Aldığımız bilgilere göre (ki ispat edilmiştir) Y.D.Ü'den ve D.A.Ü'den birçok ülkücü toplu halde Uluslararası Amerikan Üniversitesi'ne

(Devamı Sayfa 12'de)

GERÇEK

SELİM KURTULUŞ

SİSTEMİN DEĞİRMEN TAŞLARI

Kapitalist sistem, özünde sömürgeye, baskıya dayanan ve buna bağlı olarak örgütsüzlüğü teşvik eden, dayatan bir sistemdir. "Fakat siz yanlış tespit yapıyorsunuz. Bak her köşede bir tabela, her köşede bir örgüt vardır" diyebilirsiniz. Doğrudur. Ülkemizde örgüt enflasyonu yaşandığı bir gerçektir. Hatta birçok insan, birçok örgüte aynı anda üyedir. Bir sendikaya, bir avcı kulübüne, bir çevre örgütüne aynı anda üye olanlar çok vardır. Örnekleri çoğaltmak mümkün.

Birçok küçük burjuva yığınının bu "küçük örgütlerin, küçük adamı" olma tavrı anlaşılır bir olaydır. Fakat sisteme karşı olduğu iddia eden, demokrasi, barış, insan haklarına bağlı devrimci-sosyalistlerin bu tabelalar altında zaman öğretmeleri anlaşılır değildir. Bu anlayışa hemen kaşlarınız çatılmasın. Burjuvaziden onun anlayışından örnekler alın. Nasıl ki bir parti, bir güç, siyasetini, gücünü ve varlığının pekiştirip sürdürmek isterse muhakkak kitlelerin olduğu her yerde faaliyet yürütür. Örnek mi? Sn. Denktaş'ın onlarca kurum kuruluşuna bakın yeter. Bu örgütlenme anlayışı sosyalistler için daha da acil ve zorunludur. İşte birçok sosyalist "zaten biz de böyle düşünüyoruz" diyerek bu örgütlerde görev alıp zaman törpüyorlar.

İşin gerçeği şu. Her örgütte görev alan, çalışma yürüten ve sosyalist olduğunu iddia eden bireyler, ortak hareketten bir haber. Sen tek başına veya 3-5 kişi ile en iyi sendikacılığı, en

iyi dernekçiliği yapsan ne olur, yapmasan ne olur. Ordaki görevin araç yerine amaç olduktan sonra. İşte meselenin özü burda. Sistem herkese bir rol biçiyor. (Bu direkt veya dolaylı olabilir. Farketmez.) Siz bu rolü layıkı ile yapıyorsunuz ya. Mesele yok! Oysa merkezi bir yapının planladığı, yönlendirdiği, denetlediği sosyalistler grubu bu örgütlerde çok verimli işler yapar.

Lafı uzatmaya gerek yok. Kendilerine sosyalist diyenlerin bu yanlış, ya örgütlenmeyi bilmemelerinden ya da küçük burjuva aydın kafasından kaynaklanmaktadır. Sonuç olarak ikisi de aynı kapiya çıkar. Düzenin biçtiği rolü üstlenmek. Düzenin değirmen taşlarında zaman öğretmek.

Yoksa sizin için "etiket" her şeyin üstünde mi?

ÜNİVERSİTELER ÇATLI OCAKLARI MI OLUYOR ?

(Sayfa 11'den devam)

geçmişlerdir. Geçen öğrenciler diğer öğrencilerin aksine indirimden faydalanarak aynı ücrete bir yada iki ders fazladan almışlardır. Anlaşılan diğer üniversitelerde olduğu gibi Uluslararası Amerikan Üniversitesi'nde de bir kısım yönetici de yukardan baskıyla yada gönüllü olarak bu oluşuma katkı sağlamaktadırlar. Bilinen diğer bir gerçek de şudur; U.A.Ü'ne geçen öğrenciler geride kalan zamanlarda eski okullarında en ön safta olayları başlatan kişilerdir. Bu bilinçli yapılan bir harekettir. Gaye Türkiye'deki gibi üniversitelerimizi kana bulamaktır. Bu çerçevede, liderler, Azmi Karamahmutoğlu Yeni Düzen gazetesini aleni olarak ölümle tehdit etmiş, yazarlarının sonunun Kutlu Adalı'ya yada Tasos İsak'a benzeyeceğini açıkça beyan etmişti. Bu hareketiyle yandaşlarının takip etmesi gerekli çizgiyi belli etmişti.

Ülkücülere detek gecikmedi. Ülkenin başı konumundaki R. Denktaş gazetelere verdiği beyanda ülkücüleri sempatik davranmaya çağırdı. Güneş balıkla sıvanmaz.

Ada'ya her gelişinde birilerinin ölümü ile aynı zamana denk düşen Abdullah Çatlı; her gittiği okulda faşist odaklarını harekete geçiren Azmi Karamahmutoğlu ve yandaşları devlet tarafından

gözetildi ve gözetilmeye devam ediyor. Alınan hiç bir önlem yok. Tarihsel gerçeklik gösteriyor ki eli kanlı çete uşakları 12 Eylül'de Türkiye'de sergiledikleri senaryolarını Kıbrısımızda da uygulamaya çalışıyorlar. **Gün duyarsızlık günü değildir, gün çetelerin hamiliğini üstlenenlerden hesap sorma günüdür!**

Bu gün bir gazeteye atılan taş, yarın evimizin orta yerine atılacaktır.

Bu gün öğrencilere çekilen bıçak, yarın ada halkına çekilecektir.

Üç hilalli bayraklarıyla sokaklarda cirit atan ve ada halkına ait olmayan siyasi doktrinlerini gençlerimize zerk etmeye çalışanlardan hesap sorulmalıdır.

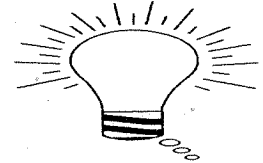
Bu amaçla tüm emekçi halkımızı duyarlı davranmaya çağırıyoruz.

Tüm üniversite yöneticilerine sesleniyoruz: Sorgusuz sualsiz sınır dışı edilen ve suçsuzluğu aşık öğrencilere yaptıklarınız ortada iken faşist yapılanmayı üniversitelerde oluşturmaktan vazgeçin. 30.05.1997

Devrimci Demokrat Öğrenciler adına;
Eşref YILMAZ K.

Işık Kitabevi
10. Kitap Fuarı

27 Haziran - 12 Temmuz

Etkinlikler Programı

27 Haziran Cuma
28 Haziran Cumartesi
30 Haziran Pazartesi

1 Temmuz Salı

2 Temmuz Çarşamba

3 Temmuz Perşembe

5 Tem. Cumartesi

7 Temmuz Pazartesi

Açılış

Müzik Dinletisi

Açık oturum: "Kitabın geleceği ve Kıbrıs'ta Kitap"
(Ramiz Gökçe, Tamer Öncül, Remzi Yektaoğlu.)

Söyleşi - İmza: "Kitap Okuma Seçkin Bir Yaşam Biçimidir"
(Gülten Dayıoğlu)

Gülten Dayıoğlu Güzelyurtlu Okulları ile Buluşacak
Yer: GÜSAD

Söyleşi - İmza:
Kadın ve Edebiyat
(Erendiz Atasü)

Müzik Dinletisi
Söyleşi ve İmza:
(Tarık Dursun K.)

Işık Kitabevi
10. Kitap Fuarı
27 Haziran - 12 Temmuz
Etkinlikler Programı

Kitap İnsansız,
İnsan Kitapsız Kalmayın

Işık Kitabevi
10. Kitap Fuarı

27 Haziran - 12 Temmuz

8 Temmuz Salı

9 Temmuz Çarşamba

10 Temmuz Perşembe

11 Temmuz Cuma

12 Temmuz Cumartesi

Söyleşi ve İmza:

Boğazkesen Roman ve Tarihsellik (Nedim Gürsel, Fikret Demirağ)

22.30 Şiir Dinletisi

Açık Oturum:

Edebiyat ve Yaşam
(Filiz Naldöven, Feriha Altıok, Nedim Gürsel, Muharrem Faiz)

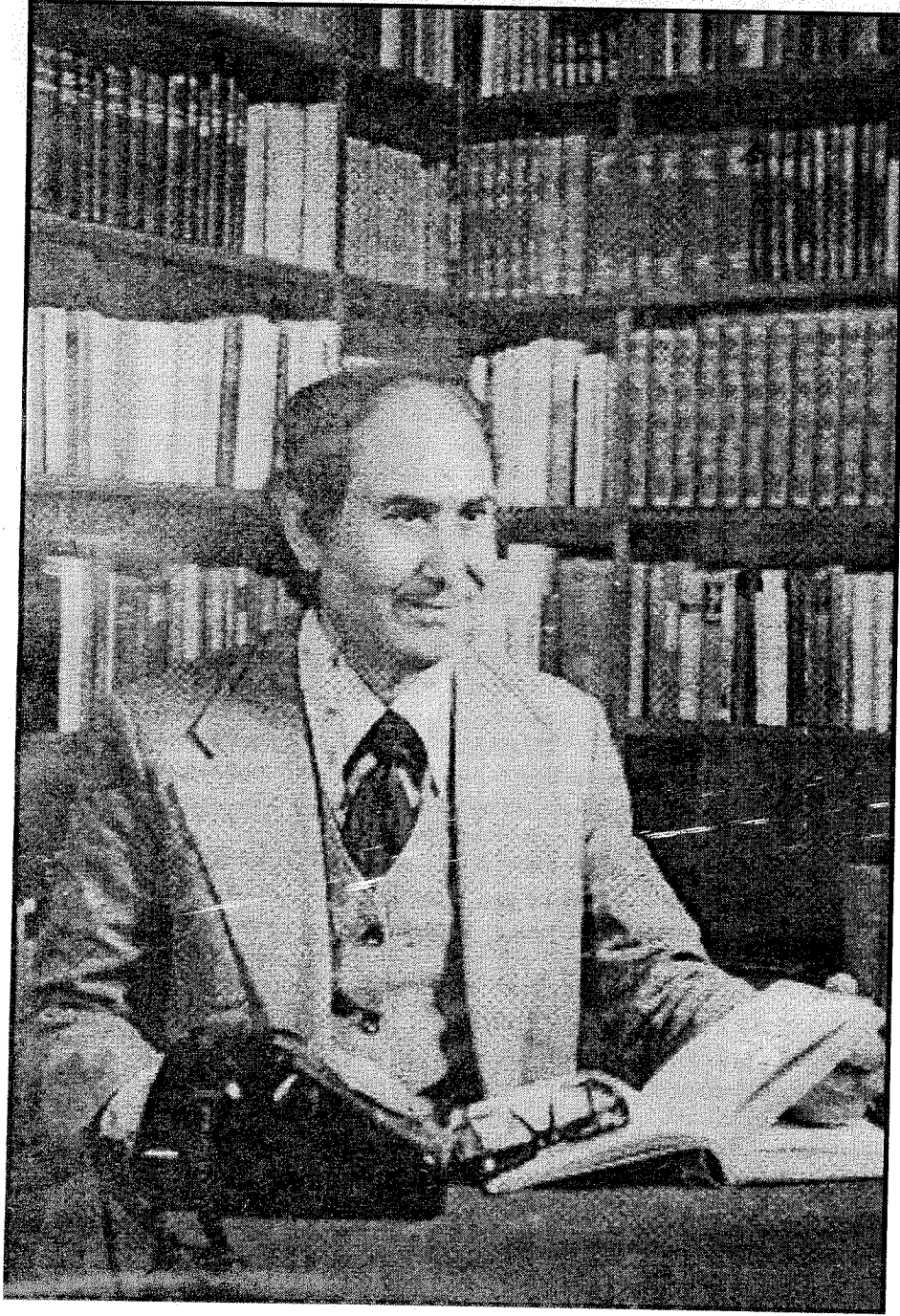
Açık Oturum:

Kitap Okuma ve Siyaset
(Hakkı Atun, Arif Hasan Tahsin, Özker Özgür, Alpay Durduran)

Müzik Dinletisi

Kitap Fuarının Eleştirisi

Not: Tüm Etkinlikler Saat 21.00'da Kuşulu Park'ta Yapılacaktır.

ANKA KUŞU

A. SAVAŞ

KUTLU ADALI KADLEDİLELİ 1 YIL OLDU

Gazeteci - yazar Kutlu Adalı cinayetinin üzerinden tam bir yıl geçti. Koskoca bir yıl...

Üzerinde yaşadığımız bu küçücük adada, 180000 kişilik bir ülkede, ipuçları da ortadayken (görgü tanıkları ifadeleri) olayın failini bulamadılar! Bulamadılar mı, yoksa bulma gereği mi duymadılar? Bilinmez...

Evet, tam bir yıl oldu Kutlu öldürüldü.

Geçtiğimiz salı akşamı (24 Haziran) bir toplantı çağrıldı, Kutlunun öldürüldüğü gün olan 6 Temmuz'da neler yapılmasını görüşmek üzere.

Toplantının açılış konuşmasını yapan Hürrem Tulga, bir önceki hafta aynı örgütleri çağırılmış olmalarına rağmen katılım az olduğundan bir hafta sonra (20 Haziran) tekrardan çağırma gereği duyduklarını söyleyerek başladı kısa konuşmasına. Tulga, Kutlu Adalı cinayetinin "faili meçhul" değil, "faili belli" bir cinayet olduğuna değindi ve tüm örgüt temsilcilerini söz alıp görüşlerini ortaya koymaya çağırdı.

Gazetemizi temsilen toplantıya katılan arkadaşımız söz alarak şu üç nokta üzerinde durdu:

1. Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK gazetesine, ne bir önceki toplantı ne de bu toplantı için herhangi bir çağrı yapılmamıştır.

Buna rağmen biz, bir tesadüf eseri çağrı bildirisini KTÖS'te görmüş ve "çağrılılar" arasında gazetemizin de olduğunu öğrenmiş olduk.

Herhalde telaştan olacak çağrı metninin gazetemize faxlanması unutulmuştur.

2. Hürrem Tulga'nın da belirttiği gibi, Kutlu Adalı "faili belli" bir cinayete kurban gitmiştir. Bu cinayetin faili faşistdir, sivil - resmi tüm organlarıyla faşist rejimdir. Aradan geçen bir yıl, boş boşuna geçen bir yıl bunun kanıtıdır.

3. "Faili belli" olaylarda görülen, beklenen artış da düşünüldüğünde, tüm anti - faşist kişi, örgüt ve partilerin resmi - sivil faşist güçlere karşı güçlerini birleştirmeleri gerekir. Biz böylesi bir anti - faşist platforma koşulsuz hazır olduğumuzu ilan ediyoruz. Ve vakit çok geç olmadan tüm diğer örgütleri böylesi bir platformu oluşturmak için çaba göstermeye çağırıyoruz. 6 Temmuz'da yapılacak tüm eylemler bu amaca dönük olarak düşünülmeli, aksi takdirde yılda bir toplanıp "anma gecesi" düzenleyen gösterinelik anti-faşistler olmaktan kurtulamayız.

Ne bekliyoruz? Güçlerimizi birleştirmek için daha kaç Kutlu Adalı kadledilmeli?

Temsilcimizden sonra söz alanlar bir kısım eylem önerilerinde bulundular.

Daha sonra söz alan KTÖS temsilcisi Cemal Özyiğit kısaca şunları söyledi: Toplum olarak yok ediyoruz. Varlığımıza sahip çıkmak zamanı gelmedi mi?

Yaratılan yoketme politikasına karşı topyekün karşı çıkmalı "demokrasıcılık oyunundan" vazgeçmeliyiz.

Bunun üzerine söz alan Yeni Düzen temsilcisi Özkan Yorgancıoğlu, KTÖS temsilcisinin "demokrasıcılık oyunundan vazgeçmeliyiz" sözünü partisi CTP adına üzerine alması için, hiddetlenerek şöyle konuştu:

Kıbrıs Türk toplumunun varlığının tehlike altında olmasının tartışma yeri burası, bu akşam değildir. Benim önerim 6 Temmuz'da bir anma gecesi düzenlenmesidir. Bunun dışında önerilenler (temsilcimizin anti-faşist platform önerisini kasdederek) şekilseldir.

Bu toplantıda bir kez daha ortaya çıktı ki CTP ve örgütleri faşizme karşı halk güçlerinin birliğinden yana değildir, çünkü onlar çok iyi bilmektedirler ki "demokrasıcılık" "hükümetçilik" oyununun birinci kuralı faşist sistem dışına çıkmamak, ona cepheden saldırmamaktan geçer.

Biz gene de ihtiyatlı davranıp diyoruz ki; CTP faşizme karşı ise bunun gereğini yapmalı ve anti-faşist cephenin oluşturulması için adım atmalı.

Yaşayıp göreceğiz...

CEVAP NUMARA DÖRT

Bu yazı gizli bir din halinde bir nevi Neo-faşist bir ideoloji yaptıkları halde bunu ikrardan sakınanlara aittir. Böyle bir halt karıştırmıyoruz, diyenler üzerlerine almayabilirler.

Onlar istiyorlar ki
gıft ağızlı battalarıyla
yuvarlansın kafalarımız önüne yarın
o kara gömlekleri beyaz kordonlu
golf pantolonlu
kadroların.

KARDEŞLER!
Onlara sokakta rastlarsanız eğer
ölümü görmüş gibi çevirin başınızı
Kırpiksiz sarı gözler
gözünüze bakarken
arkadan sırtınıza bir
büçak girebilir...

Onlar istiyorlar ki
kara toprağın kalbi durana kadar
bu pazarda kelepçir bir mal gibi satalım
kafamızın ışığını, gücünü kolumuzun..
Kadınlarımızı karışlarında oynatalım.
Ve dumanlanmağa başlayınca
gözümüzün bakışı,
yavaşlayınca
damarlarımızdaki kanın akışı
karaya vurmuş balıklar gibi
köprü altlarında yatalım..

KARDEŞLER!
Onlara elleriniz dokunmuşsa eğer
yedi tas su dökün ellerinize.
Yırtarak bayramlık gömleğimi ben
peşkir yaparım size...

Biz
ayrı dillerde aynı şarkıyı okuyanlar,
Biz
aynı yastıkta yatar gibi
toprağa başlarını yan yana koyanlar.

Biz,
yüzümüzün derisi koyu açık yanmış diye,
saçlarımız ayrı ayrı boyanmış diye
barsaklarımız birbirimizin avcuna dökerek
birbirimizin gırtlığını dişimizle sökerek
gebereceğiz...

Ve kadrolar
parlatarak
kara gömleklerinin beyaz kordonlarını
gömecekler kadife koltuklara
golf pantolonlarını...

KARDEŞLER!
Onların adına benziyorsa adınız eğer
adınızı değiştirin.
Vebanın girdiği kapıdan girin
onların eulerine atmayın ayak...

Onlar istiyorlar ki
gıft ağızlı battalarıyla
yuvarlansın kafalarımız önüne yarın
o kara gömlekleri beyaz kordonlu
golf pantolonlu
kadroların.....

Nazım Hikmet

FAŞİZM DÖKTÜĞÜ

KANDA

BOĞULACAKTIR!

KIBRIS SORUNUNUN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

KIBRISTA BURJUVA EMPERYALİST ÇÖZÜM ÖNERİLERİ ÜZERİNE

-1-

1. ANLAŞMAMA(MEVCUT VEYA BENZERİ YENİ BİR DURUM)

Kıbrıs'ta sürmekte olan durumun mevcut güç dengelerine dayanan ve 22 yıldır ayakta duran bir emperyalist çözüm türü olduğuna daha önce değinmiştik (KSG, s. 11, 12, 13, 14,) Kıbrıs'ta etkin tüm yabancı emperyalist güçlerin ve onların Kıbrıs'taki uşaklığını üstlenmiş yerli burjuva güçlerin çözüm olduğunu kabul etmediği bir çözüm. Çözüm olduğunu kabul etmedikleri için önerdikleri çözümlerin hiç mi hiç çözüm olmadığı bir çözüm. Bu durum bir müddet daha sürebilir. Mümkündür.

Bu tür bir çözümün güçler dengesindeki değişiklikleri yansıtan yeni bir burjuva çözüme dönüşebileceğine de değinmiştik. Aşağıda ele alacağımız çözüm türleri dışında güçler dengesindeki değişimin bir ürünü olarak ortaya çıkacak çözüm türlerinden biri de aynen bu tür, yani anlaşmamayı yeni güçler dengesi şartlarında sürdüren bir çözüm türü olacaktır. Mesela savaşır, binlerce Yunanlı, Türk, Kıbrıslı Rum ve Türk'ü öldüren bir savaş yaparlar, sınırları şu veya bu yönde az biraz veya çok değiştirirler ve yine üzerinde anlaşmadıkları şartlarda karşılıklı cephelere çekilirler vb.

2. ANLAŞMA

Kıbrıs'taki milli sorunun üç cephesini oluşturan, dolayısıyla bu sorunun çözümünde esas belirleyici olan güçler, yani Yunanistan-Türkiye, Kıbrıslı Rum-Kıbrıslı Türk hükümetleri ve İngiltere görüşmeler üzerinden, barışçıl bir anlaşmaya varılır. Bu anlaşma üç şekil alabilir gel gelelim tüm bu üç şeklin iki ortak yanı olmak zorundadır.

Birincisi; İngilterenin üslerine, İngilterenin 1960 antlaşması üzerinden sahip olduğu ada üzerindeki hakimiyet haklarına dokunulmayacaktır. Bu olmamış anlaşma da olamaz. Bu olmamış niye bir anlaşma olamayacağına ileride değineceğiz. Aşağıda ki anlaşma şekillerini, anlaşma türlerini incelerken yukarıda değindiğimiz İngiltere'nin Kıbrıs üzerinde var olan "haklarının" tüm taraflar tarafından korunduğunu varsaymaktayız.

İkincisi; adada Kıbrıslı Rum ve Türk kesimler arasında bugünkü mevcut sınırların Kıbrıslı Rumlar ve Türkler ve Türkiye ve Yunanistan'ın anlaşması çerçevesinde ya olduğu gibi kabullenilmesi ya da yeniden belirlenmesi ve her iki taraf tarafından da tanınarak bir kesinlik kazanması.

Bu çerçevede şu üç seçenek ortaya çıkmaktadır:

a) ADANIN İKİ "BAĞIMSIZ" DEVLET KURULARAK BÖLÜNMESİ

Kıbrısta İngilizlerin malı, İngilizlerin toprakları olarak İngilizler tarafından yönetilen İngiliz üs bölgeleri varlığını korurken; Güneyde Kıbrıslı Rumların, Kuzeyde Kıbrıslı Türklerin birer devleti kurulur. Bu devletlerin ne türler alacağı, "bağımsız" ve laik Cumhuriyet mi, "bağımsız" ve dinci Cumhuriyet mi, krallık mı, sultanlık mı; Yunanistan'ın bir ili mi, otonom bölgesi mi, Türkiye'nin bir ili mi, otonom bölgesi mi vs. vs. her devletin ve dolayısıyla Türkiye ve Yunanistan'ın kendi bileceği iş olur. Kendileri, kendi aralarında, daha sonra veya anlaşma sırasında "milli kardeşler" olaraktan bu sorunu da "çözerler".

Bu anlaşmanın garantörlere ihtiyacı yoktur. Her devlet istediği devletle istediği türden işbirliğini örgütleme hakkına sahiptir. Bu şartlarda ancak ve ancak Kıbrıs Rum kesiminin Avrupa Birliğinin tam üyesi olması garanti altına alınmıştır. Yunanistan'la birleşirlerse, Yunanistan AB'nin parçası olduğundan, Yunanistan'la birleşmezlerse hali hazırda AB ile tam üyelik konusunda hemen hemen anlaşmış olduklarından dolayı. Kıbrıs Türk kesimi ise ancak ve ancak Türkiye ile birleşmeyi kabullenmez ve "bağımsız"lığını korursa AB'nin tam üyesi olabilir. Türkiye'nin parçası olursa Türkiye'nin bu konudaki gelişmesine uyar. Bu devletlerden "anavatan"la birliği seçeni otomotikman NATO'nun da bir parçası haline gelir. Tüm bunlardan sonra açıktır ki adada Birleşmiş Milletler güçlerine pek gerek olmayacaktır, ama anlaşmaya taraf güçler BM güçlerini ve diğer güçleri sınırlarda tutmayı gerekli bulabilir, vs. vs..

b) FEDERASYON

Güney'de Kıbrıslı Rumların, Kuzey'de Kıbrıslı Türklerin birer devleti kurulur. Bu devletler Federal bir devlet olarak, yani esas ağırlığı Kıbrıslı Rum devletinde olan bir çatı altında Kıbrıs Federal Cumhuriyeti olarak birleşirler.

Bu şartlarda Kıbrıs Rum ve Türk kesimlerinin şu veya bu şekilde Yunanistan veya Türkiye'ye katılmaları dışlanır. Her iki taraf ve Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'nin bu Federasyonun nasıl bir Federasyon olacağını, tek tek devletlerin ve

Federal devletin nasıl bir çerçeve içinde kurulacağını ve haklarının neler olduğunu, her bir devletin sınırlarının nerede olduğunu vb., anlaşma sürecinde belirlemeleri gereklidir, dolayısıyla tüm bu sorunları anlaşma sürecinde "çözerler". Bu anlaşmayı açık ki İngiltere, Türkiye ve Yunanistan garantileri altına alırlar. Anlaşmanın garantörleri olurlar. Tıpkı Kıbrıs Cumhuriyeti'nin varlığını 1960 Londra Antlaşmasıyla garantiledikleri gibi! Büyük bir ihtimalle Türkiye ve Yunanistan garantör güçler olarak askerlerini Rum ve Türk kesimlerinde yerleştirme haklarını koruyacaklardır. Bu Federasyonun AB üyeliği, NATO üyeliği vb. sorunların da antlaşma sürecinde "çözülmesi" gereklidir.

Federasyonların tarihi, bir federasyonun var olabilmesi için birleşen devletlerin Federasyonu ileri iten bazı ortak hedeflerinin olması gerektiğini ispatlar. Dahası, Federasyonlar tarihi, birleşmiş olan federe devletlerin tümünün de merkezi federal devleti güçlendirmeyi hedeflemeleri gerektiğini ispatlar. Kıbrıs'ta, her iki devlet te aynı yönde, merkezi hükümetin güçlendirilmesini gerektiren aynı yönde ilerlemek istemezlerse federasyon çöker. Sadece bir tarafın aynı yönde ilerlemek istememesi, merkezi hükümeti güçlendirme yönünde ilerlemek istememesi tüm yapının çalışamaz hale gelmesi için yeterlidir. Böylesi bir durum ortaya çıktığında mevcut olan devlet bir federasyon değil, lafızda bir federasyondan ibarettir.

Federasyon bu iki ayrı devletin asgari hedeflerde aynı yönde ilerlemeyi istemelerini gerektiren bir gönüllü birliği olduğu oranda bir anlam ifade eder. Belirli konularda aynı yönlerde ilerleme isteği varsa bile eğer bu iki devleti ayrı hedeflere yönelten istekleri daha ağır basıyorsa federasyon hiç bir anlam ifade etmez. Laf ola beri gele misali, lafta bir federasyon taraflara empoze edilebilir. Ama bu tamamıyla lafta bir federasyon olarak kalır. Hele hele federasyonların tarihine bir göz attığımızda, bunlardan en konfederal bir tür olan İsviçre Kantonlarının bile merkezi hükümetin ağırlığına yol açmak zorunda olduğu akıldan tutulursa, bu iki devletin her ikisinin birden merkezi hükümeti güçlendirme eğilimi yoksa, federasyon lafızdan ibaret kalır ve merkezi hükümetin güçlenmesini önlemek isteyen kesimin yıkıcı faaliyetleriyle boğuşarak zaman ve güç harcamaktan başka bir şey beceremez. Gerçek bir federasyon olarak hiç var olamaz, lafız olarak varlığı, sözde varlığı da şu veya bu şekilde, şu veya bu zaman sonrası yok olur.

Kıbrıs'ta, emperyalist sistem çerçevesinde kurulmuş bir federasyon ancak ve ancak Türk tarafının Kıbrıslı Rum ve Yunanistan'ın üstünlüğünü kabullenmesi veya kabule zorlanması şartlarında mümkündür.

Tabii ki, her iki taraf ve Türkiye ve Yunanistan sözde bir Federal Cumhuriyet'i kabullenmeye zorlanabilirler, tıpkı 1960 Londra Antlaşmasını kabullenmeye zorlandıkları gibi. Bu Federasyon da, tıpkı 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti gibi işlemeyemez bir konumda bulacaktır kendini.

3. KONFEDERASYON

İkinci seçenekte, federasyon seçeneğinde olduğu şekilde, ama bu sefer bir konfederal kurulum kurulur. Konfederasyonun bir özelliği merkezi hükümetin hemen hemen hiç bir güce sahip olmamasıdır. Federasyon mu, Konfederasyon mu seçeneklerinden birini seçmeye zorlandıklarında Kıbrıs Türk burjuvazisinin seçimi de tamı tamına bu nedenle konfederasyondur. Onların konfederasyonu tercih etmeleri federasyonun işe yaramazlık nedenidir de. Çünkü onlar bu seçenekleri üzerinden federal yapıların gelişmesine izin vermiyeceklerini açıkça ilan etmektedirler. Onlar merkezi hükümetin her geçen gün daha da güçlenmesine izin vermiyeceklerdir.

Fakat konfederasyonda bile her iki devletin asgari ortak hedefleri olması gereklidir, konfederasyonda bile, konfederasyonların tarihinin gösterdiği gibi, olduğu yerde durmak imkansızdır. Ya konfederasyon dağılır ya da, önce federasyon, daha sonra da üniter devlet yönünde ilerlenilir. Bu nedendir ki, federasyonla ilgili tüm görüşlerimiz konfederasyon için de geçerlidir.

Bunların her ikisi arasında da zerre kadar bir fark yoktur, çünkü sonuçları aynıdır: Kıbrıs halkına ihanet.

-Sürecek-

KIBRIS
SOSYALİST
gerçek

AYLIK SİYASİ GAZETE

Sahibi: KIVILCIM

Yayınçılık

Adres: Bekiroğlu İşhanı No.:

10 Müftü Ziyai Sokak -

Lefkoşa - Mersin 10

TÜRKİYE

Merkez Tel- Fax: 228 2293

Fax: 0 (392) 7144597

Basıldığı Yer:

ATEŞ Matbaası

Organize Sanayi Bölgesi

Lefkoşa

Tel.: 228 2215